

شیکردنه وهی پراگماتیکی شیعره کانی چه مه عه باس

شیکردنه‌وهی پراگماتیکی شیعره‌کانی چه‌مه‌هه‌باس

غازی چه‌سه‌ن

خانه‌ی موکریانی بۆ چاپ و بلاؤکردنه‌وه

- شیکردنه‌وه‌ی پراگماتیکی شیعره‌کانی همه‌هه‌ پاس

- نووسینی: غازی حه‌سه‌ن

- نه‌خشه‌سازی ناوه‌ه: گۆران جه‌مال رواندزی

- به‌رگ: هوگر سدیق

- نرخ: (۲۰۰۰) دینار

- تیراژ: ۵۰۰ دانه

- چاپی: ۲۰۲۰

- چاپخانه: ماد (تاران)

- له‌به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتییه‌کان ژماره‌ی سپاردن: (۳۰۹) له‌سالی (۲۰۲۰) ی پیدراوه.

زنجیره‌ی کتیب (۱۰۳۲)

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

ناومرۆك

بەشى يەكەم:

پراگماتىك، زانستى شىكردنەوھى بەكارھىتان و دەوروبە..... ۱۱

بەشى دووھم:

ماناۋ دەق و لە "دەفتەرەكانى باخەلى" ھەمە ەباسدا..... ۲۰

بەشى سىئىھم:

شىكارىكى پراگماتىكى بۆ شىعرى "يىگۆر"..... ۵۴

بەشى چوارھم:

شىكارىكى پراگماتىكى دەقى "بۆ تۆ ئەى مەرگ"ى..... ۸۴

پیشہ کی:

ناونیشان توڑینہ وہ

ئەم توڑینہ وہ لە ژێر ناونیشانی " شیکردنەوہی پراگماتیکی شیعەرەکانی حەمە عەباس "ە. لە پیکھاتەیی زمانی ھەندیک دەقی شیعری دەکۆلێتەوہ. مەبەستی سەرەکی شیکردنەوہی بەکارھێنانی زمانە لەنیو دەقی شیعریدا، ئەرکەکانی زمان لە بەدیھیتانی پەيامیک، کە دەبیتە مایەیی جوولاندنی خوینەر. شیعەر گوتاری ھەییە، وەکو چۆن وینە و ویناکردنی تیداہ. شیعەر یەکسانە بەزمان و بیرۆکە و ھەست و نەست. ئەمانەش ھەموویان پەیوەندیان بە ئەرک و کردەیی بەدیھیتانی مەبەست لەرێگەیی زمانەوہ ھەییە.

شیعری کورد لەزۆر بواردا قسەیی لەبارەوہ کراوہ، بەلام شیکردنەوہی دەق لەرێگەیی دیاریکردنی توانا و پێویستی بەدیھیتانی ھیز لە دەربرین و مەبەست لەچارچێوہی ئەرک و دەوربەر و راپەرانی خواستدا، سنوور دارە، بۆیە ئیمە لەم پوانگەییوہ، لەرێگەیی زانستی پراگماتیک کارمان لەسەر ھەندیک دەقی شیعری (حەمە عەباس) کردوہ.

ھۆکاری ھەلبژاردنی توڑینہ وہ:

لەرێگەیی ھەستکردن بەدەرکەوتنی کاریگەراییەکانی زمان لەکایەیی ھەست و نەست و بەدیھیتانی مەبەست و چۆنیەتی بەکارھێنانی لەنیو دەقی شیعردا، بۆیە بۆ پتر شیکردنەوہی رۆل و کاریگەری و چۆنیەتی دیاریکردنی توانا و پێگەیی (وەرگر و خوینەر)

له نیو ده قدا دیار بکهین، چونکه توژیژهر خوینه ریکی هوشیاری کارایه، بو ئاشکرکردنی هه موو توخم و واتا و ئهرک و کارانهی له نیو ده قدا به رجه ستهیه، رهنگه خودی نیره/ شاعیر و نووسهر وهکو مه به سستیکی دیاریکراو به کاری نه هینابیت، به لام لای خوینه ر و وهرگر پیکهاتهیه کی گرنگ و کارایه. ئه م بابه ته مان هه لبارد وهک توژیژینه وهی له بواری زانستی پراگماتیکدا.

تیۆری توژیژینه وه:

توژیژینه وه که مان له چوارچیوهی زانستی پراگماتیکی ئه نجام دراوه، پشتمان به تیۆری کرده قسه ییه کان و بنه ماکانی هاریکاری و پیشگریمانان به ستووه، که پیمان وایه گونجاون بو به رجه سته کردنی گوتاری شاعر و واتا و دونیابینی و ویناکردن و وینهی شاعیری.

ریبازی توژیژینه وه:

ئه م توژیژینه وهیه له سهر ریبازی (وهسفی - شیکاری) ئه نجام دراوه، سهره تا بوارهکانی کرده قسه یی و بنه مای هاریکاری و بهرگریمانان، وهکو تیۆریک بو شیکردنه وه که هی ده قه کان ده ستنیشان کراون.

پرسیاری توژیژینه وه :

له م توژیژینه وهیه دا کارمان له سهر گه ران به دوای دۆزینه وهی ئه م پرسیارانه دا له نیو گوتاری سیاسی کوردی کردووه:
یه که م/ ئهرکی زمان له گه یاندنی په یام و مه به ست له چوارچیوهی ده ور و به ریکی کۆمه لایه تی دیاریکراودا.

دووم/ راپەراندنی گوتار، دیارخستنی پیکهاتهی دهق که بریتیه له (نیرەر و بابەت و وەرگر).

سێیه/ دهق په یوهندیی قولی به هزر و زمانه وه ههیه، دهق به ره می به کارهینانی زمان و بیرکردنه وهیه. ئەمهش به شیککی په یوهسته به بنه ماکانی پراگماتیک بۆ ئەوهی هیزی به دیهینان و پیوستیهکانی دهق له (مه بهست و په یوهندیکردن و راپەراندنی کرده و خواستهکان) شی بکاته وه.

چوارهم/ پیگهی خوینەر و وەرگر له به ره مهینانه وهی دهقدا.

بایهخی تووژینه وه:

دهکریت به روونی بلین، له دوو بواردا بایهخی تووژینه وه که مان به دیار ده که ویت و به رجهسته ده بیت:

یه که میان/ له رووی تیورییه وه سود به تووژهران و تووژینه وهی زانستی له مباره وه ده که یه نیت، که ئیمه کارمان له سەر لایه نی تیوری پراگماتیک کردوه.

دووم/ له لایه نی پراکتیکیه وه، ده توانریت ئەم تووژینه وهیه بکریته سه ره تاهه کی گونجاوو له بار بۆ چونیتهی به کارهینان و دیارکردنی ده و روبه ری به کارهینانهکانی زمان له لایه ن (نیرەر و وەرگر) و ئەو ئەرکانه ی زمان له باری (واتا و مه بهست و په یوهندیکردن) ده هه یه تی. ئیمه پیگهی خاوه نی دهق له (زمان و بابەت و به کارهینانی که رهستهکانی زمان) دیارده خهین، واته دهق ده بیته ناسنامه ی دهقنوس، نهک به پیچه وانه وه، دهقنوس بکریته ناسنامه و پیوهر بۆ به هیزی و بیهیزی دهقه که. له هه مان کاتدا ئیمه کارمان له سەر گوتاری زمان له دهقدا کردوه، نهک لایه نی هونه ری و شیوازی به ره مهینانی دهقیکی بالای ئەدهبی، یان دهقیکی که ته نیا

مومارەسەى ھەست و سۆزى خودى بکات. واتە پیمان وایە دەق لەرېگەى زمانەوہ پیکھاتەيەکی کۆمەلایەتى و دەروونى بۆ خۆى دروست دەکات.

سنورى تويزينه‌وہ:

سنورى ئەم تويزينه‌وہ لەچوارچيۆه‌ى ئاستى پراگماتىک دايە. کار لەبوارى زمان و ئەركى زمان دەکات، نەك ژانرى ئەدەبى و ھونەرى بەرھەمھيئانى دەقيكى نووسراو، لەپيناو قەپيلک.

پەيکەرى تويزينه‌وہ:

ئەم تويزينه‌وہ جگە لەپيشەكى و لە پينج بەش پيکديت:
بەشى يەكەم - تيۆر و ناساندنى پراگماتىک پيناسەى تيۆر و چەمک و پيناسەى پراگماتىک .
بەشى دووہم - مانا و دەق لە "دەفتەرەکانى باخەمى" (حەمە عەباس). گريمانە و پيشگريمانەى نيۆ دەق
بەشى سێيەم - شيکارىكى پراگماتىكى بۆ شيعرى "بيگۆر".
بەشى چوارەم - شيکارى پراگماتىكى دەقى "بۆ تۆ ئەى مەرگ"

بهشی یه کهم

پراگماتیک، زانستی شیکردنه وهی به کارهینان و دهوروبه ر

تیوری پراگماتیکی له سه دهی نۆزده هه مدا له ویلایه ته یه کگرتو وه کانی ئەمه ریکا سه ریه له داو دوای شه ری جیهانی دووهم پینی نایه قوناغیکی نوئ و پینگه یه کی گرینگی له تو یژینه وهی زمانه وانی و شیکردنه وهی ده قو دهوروبه رو په یوه ندی و کرده قسه ییه کان و باری کۆمه لایه تی و دهروونی و رۆلی وهرگر تۆمار کرد. بیرو که ی پراگماتیک له گه ل بۆچوونه کانی (وليام جیمس 1842- 1910 William James) دهستی پیکرد، که بایه خی به لایه نی سوودو به رژه وندی داو وابه سته ی واقیعی سوودمه ندی کرد. جیمس فکری وابه سته کرد به واقیعی زانستی و به کارهینانی راسته قینه له گه ل پیداگرتن له سه ر به رژه وندی و سوودمه ندی و به ره مهینان. (چارل ساندرس پیئرس 1834- 1914 Charles S. Peirce) بایه خی به لایه نی پراگماتیکی واتایی دا، که له سه ر بنه مای سیسته می ئاماژه کان به ریوه ده چیت. ئەو جیاوازی له نیوان ره مزو نیشانه و هینماکان کرد، له ته ک بایه خدان به سی لایه نی واتاسازی، که مه نتقی و وجودی و ئەنتولۆجییه. دوای ئەویش چارل مؤریس هات بۆ ئەوهی جیاوازی له نیوان هر سی بواره رووکارییه کان له زمانی سروشتی بکات، وهکو رووکاری ریزمانی، رووکاری واتایی، رووکاری پراگماتیکی. مؤریس په یوه ندی

پراگماتىكى راگەياند، كە واتاى ئەركى دەوروبەرى دەگەيەنيت. ئەم ئەركى دەوروبەرىيەش وەكو كاردانەوہەيك لەسەر بۆچوونەكانى چۆمسكى ھات، كە بايەخ بەرېزمان و اتا دەدات و گرېنگى بەئەركى دەوروبەر نەدەدا. ئەمە لايەنىكى گرېنگو بەرچاۋە بۇ ئەۋەى چەمكى راستەقىنەى پەيوەست بەزمانى مرؤف بەدەستبەيىن. ئەم تيۋرەو گەشەكردنى لەنيۋەرەاستى ھەفتاكانى سەدەى بېستەمدا، توپژىنەۋەى زمانەۋانى لەئاستە جياۋازەكان گەياندە قۇناغىكى پېشكەوتوو. توانى زمان وەكو كەردەيەكى كۆمەلايەتى و ئابوورى و دەروونى لەچوارچىۋەى دەوروبەرىكى دياركراۋ لەلايەن نيرەرو وەرگر شى بكاتەۋە. ئەم شىكردنەۋەيەش چوۋە ئاستىكى فراوانتر لەۋەى ھەر تەنيا شىكارى دەنگو وشەو رستەو واتا بېت.

لەبارەى شىكردنەۋەى زمانەۋانى و پراگماتىكى لەقوتابخانەكانى رۆژئاۋا دەكرىت ئاماژە بەجۆرىك لەم دابەشبوونە بكەين. كۆمەلەى مۆرىس (بنيفىنست و لاينسو ئۆرىكشىون) لەخۆگرتبوو، ئەمانە جەختيان لەسەر تيۋرى دوان و بەستتەۋەى بەدەوروبەرى پەيوەندى دەكردەۋە، كە لەسەر ئەم بىنەمايانە كارى دەكرد: ناۋە ئاماژەيىەكان، راناۋەكان، ئامرازەكانى پېناسە، كەرەستەكانى ھەبوون و كات و شوپىن و شىۋازى سۆزدارى و ھەلچوون و بېرىدان و دەرپرېنى ئاراستەيى لەبارەى پېۋىستى و شوپىنەكان و لايەنى مەعريفى و لايەنى كەردەيى و لايەنى كەينونە و دەرکەوتن.

قوتابخانەى فەلسەفەيى ئىكسفۇرد، كە (ئۆسترو سېرل و گرايس) لەخۆگرتوۋە، بايەخى بەتيۋرى كەردە قسەيىەكان دا، بەو واتايەى كە كەردە قسەيى ھەلومەرجى وەرگر دەگۆرپىت، سېستەمى

بيروبوچوونەكان دەگۆرپیت و ھەلۆیستە رەوشتییەكانی ئالوگۆر دەكات. ھەروەھا (قان دایكو ھالیدی و روقیە حەسەن) یش لەنیو تیۆرەكانی گوتاردان و دان و مەبەست و ئەركی دەناسرێنەو، ھەروەھا ئاراستەییەکی دیکە گێرانیەو ھەش ھەییە، كە (كریمس و جۆزیف كورتیس و گرووپی ئەنتروفرین) بانگەشی بۆ دەكەن، ھەروەھا لەپەییوەندی پراگماتیكیدا (پۆل ریکۆر) رۆلی ھەییە و بایەخی زۆر بەدەورووبەر دەدات و قوتابخانەیی فرانكفورت لەگەڵ ھابرماس بایەخ بەدەورووبەری پەییوەندی دەدات. (جمیل الحمدادی، ۲۰۱۵، ۱۲)

پراگماتیک لەوشەیی (پراگما Pragma) یۆنانی ھاتوو، كە واتای كاركردن و پراكتیک دەگریتەو و بۆیەكەمجار لەسالی ۱۹۳۷ لەلایەن (چارلز مۆریس) بەكارھینراو، سەرباری گەلیك پیناسەیی دیکە،^(۱) زمان لە كتیبەكەیی بەناوی (زانستی رەمزەكان semiotics

پراگماتیک ئەو لیکۆلینەوانە دەگریتەو، كە بایەخ بەزمان و گوتار دەدەن، ئەم پیناسەییە لەلایەن (آ.م. دیلر A.M. Diller) و (ف. ریکاناتی F.Recanati) كراو. ل. سفیز (L. Sfe) دەلیت: پراگماتیک لیکۆلینەو و پەسپۆرییە دەچیتە نیو زمانەوانی و بایەخ بە بەكارھینانی زمان لەپەییوەندیكردن دەدات. پراگماتیک وەكو (ف. جاكویس F. Jacques) دەلیت بریتیە لە (لیكۆلینەوی زمان كە دیاردەییەکی گوتاریی و پەییوەندیكردن و كۆمەلایەتیییە لەیەك كاتدا بپروانە (غازی حەسەن، ۲۰۱۷، نامەیی ماستەر).

ئینسكلۆپیدیای كەمبڕیدج پیناسەكەیی وەھا داڕشتوو: ئەم زانستە بەرانبەر وشەیی Pragmatics بەكاردیت. پراگماتیک لیکۆلینەو و پەسپۆرییە لەو ھۆكارانەیی كاریگەری لەسەر ھەلبژاردنی زمان لای كەسەكان دیاردەكەن، ھەروەھا ئەم كاریگەرییە لەرێگەیی پەییوەندیكردنەو لەیەكێكەو دەگوازیتەو بۆ كەسێكی دیکە، ئینجا كارتیكردنی بەپیی نیڕەو خواستەكانی وەرگر. (Levenson: 1997,

دهکاته سی بهش (سینتاکتیس syntatics و اتاسازی Semantics پراگماتیک Pragmatic). (محمد معروف فتاح، ۲۰۱۱، ۱۸۲). ئەو لقه‌ی زانستی زمان، که له‌پێوه‌ندییه‌کانی واتایی نیوان زمان و دهره‌وه‌ی زمان ده‌کوئیتته‌وه به (پراگماتیک Pragmatics) ناوده‌بریت. (وریا عومه‌ر ئەمین، ۲۰۱۱، ۱۵). پراگماتیک ئەو زانسته‌ نوئییه‌یه، که لیکوئینه‌وه له‌دیارده‌کانی زمانه‌وانی له‌بوارى به‌کارهینان ده‌کات. (مسعود صحراوی، ۲۰۰۵، ۱۶).

ئەم زانسته له‌ئەنجامی پیشکه‌وتن و تیکه‌لبوونی زمانه‌وانی له‌گه‌ل‌ بواره‌کانی دیکه‌ی زانستدا کارده‌کات، گه‌لیک بوارى وه‌کو زانسته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و بایۆلۆجیه‌کان و به‌کارهینانی زانستی ره‌مزده‌کان، که فراوانه‌و ده‌چیتته‌ بوارى پراگماتیکیه‌وه‌و تیکه‌لی زانستی (زمانه‌وانی کۆمه‌لایه‌تی sociolinguistics و زمانه‌وانی دهروونی psycholinguistics و بایۆلۆجی biological) ده‌بیت. (محمد معروف فتاح، ۲۰۱۱، ۱۸۲)

(جوفری لیچ 1983 G. leech) پێی وایه پراگماتیک جیاکردنه‌وه‌ی دوو مه‌به‌سته‌ بۆ ههر ده‌برینیک، یان باسیکی په‌یوه‌ندیکردنی زمانه‌وانیه‌یه، یه‌که‌میان مه‌به‌ستی هه‌والدانه، یان واتای رسته‌یه، دوومیشیان مه‌به‌ستی په‌یوه‌ندیکردنه، یان ئەو واتایه‌ی، که قسه‌که‌ر مه‌به‌سته‌یه‌تی. (جینی تۆماس Jenny Thomas) ده‌لیت: "پراگماتیک بریتیه‌یه له‌میکانیزمی وه‌سفکردنی شیوازو چۆنیه‌تی قسه‌کردنی قسه‌که‌ریک له‌کۆمه‌لدا". (غازی هه‌سه‌ن، ۲۰۱۶، نامه‌ی ماسته‌ر).

پیناسه‌ی زمانه‌وانی بۆ پراگماتیک له‌لایه‌ن (ئان. ماری دییر Anne-Marie Diller) و (فرانسوا ریکاناتی Francois Reanati) به‌مجۆره‌ کراوه "پراگماتیک شیکردنه‌وه‌ی به‌کارهینانی زمانه‌

له‌گوتاردا، ئەمەش نیشاندهری توانایه‌کانییه‌تی له‌گوتار پینشکه‌ش کردندا). (فرانسوا ارمینکو: ۱۹۸۶، ۶). تیۆری پراگماتیک بایه‌خ به‌پۆلی گوتارییژ دەدات له‌جیهانی کۆمه‌لایه‌تیدا، ئەم گوتارییژانه هەر ته‌نیا به‌هۆی زمانه‌وه تیکه‌لی یه‌کتر نابن، به‌لکو ئەمانه پینشوازی ده‌کن، له‌م تیکه‌لبوون و هاوکاری کردنه‌ی هه‌یه. (فیلیب بلانشیه، ۲۰۰۷، ۸۴). (بیتی ج. بیرنەر Betty J. Birner) له‌باره‌ی په‌یوه‌ندی نیوان شیکردنه‌وه‌ی پراگماتیک و واتا ده‌لێت: "پراگماتیک شیکردنه‌وه‌ی به‌کارهێنانی زمانه‌ له‌ده‌ور و به‌ردا له‌کاتی به‌راوردکردندا به‌سیمانتیک، به‌لام سیمانتیک شیکردنه‌وه‌ی پینشه‌ی واتای سه‌ربه‌خۆیه‌ له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌ور و به‌ردا". (Birner: 2013, 2). له‌مباره‌وه‌ بۆچوونی دیکه‌ش هه‌یه.

(ستیفن سی. لیڤینسون) له‌باره‌ی گوته‌ و به‌ره‌مه‌هینان و شیکردنه‌وه‌ی گوته‌ له‌ پوانگه‌ی پراگماتیکه‌وه‌ ده‌لێت: "ده‌بیت جیاوازی بکه‌ین له‌نیوان هه‌لوێستی گوته‌ له‌فیچه‌ره‌ جیا جیاکاندا له‌گه‌ل هه‌لاویڕکردنی ئەو فیچه‌رانه‌ی، که‌ به‌هۆکاری کۆمه‌لایه‌تی و زمانه‌وانییه‌وه‌ په‌یوستمان ده‌کن به‌ به‌ره‌مه‌هینان و لیکنانه‌وه‌ی گوته‌وه‌". (ئافێستا که‌مال مه‌حمود، ۲۰۰۹، ۱۱). پراگماتیک زانستیکه‌ له‌واتا ده‌کۆلێته‌وه‌، له‌گه‌ل جه‌ختکردن، له‌په‌یوه‌ندی نیوان ئاماژه‌کان و به‌کارهێنه‌رانی و ده‌ور و به‌ر، پتر له‌وه‌ی، که‌ بایه‌خ به‌سه‌رچاوه‌ و هه‌قیقه‌ت، یان پیکهاته‌کان بدات. (جمیل الحمدای: ۲۰۱۵، ۹).

کاتیک باسی ئاسته‌کانی زمان ده‌کریت، پراگماتیک وه‌کو زانستیکه‌ی نوێی لیکۆلینه‌وه‌ی زمان ده‌رده‌که‌ویت و له‌هه‌مان کاتیشدا وه‌کو ئاستیکه‌ی دوای واتا/ سیمانتیک دیت، هه‌روه‌ها "پراگماتیکه‌ی فراوان له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی توانستی کۆمه‌لایه‌تی/ په‌یوه‌ندیکردن، پراگماتیک، تیۆری کرده‌ قسه‌بیه‌کان، تیۆری به‌دسته‌هینانی زمانی

دووهمو پراگماتیکی زمانی ناوهکی دروست دهییت". (غازی حهسهن، ۲۰۱۶، نامه‌ی ماسته‌ر). راسته له‌چوارچیوه‌ی ئه‌و بنه‌مایه‌ی، که کاریگه‌رتترین و ئاشکراترین ریگه‌ی به‌کارهینانی کاری رایه‌راندنه، که ئه‌مانه راسته‌وخۆ گومان لای گوئیگر ناهیلن. (قیس کاکل توفیق، ۱۹۹۵، ۴۴). به‌لام "گفتوگوکردن له‌باره‌ی زمانه‌وانی پراگماتیکی، گفتوگو‌یه له‌باره‌ی ئایا ئاخوتن له‌سیاقیکی دیاریکراودا چی ده‌گه‌یه‌نیت .

(یاکوئسن) میتا زمان وه‌کو ئامرازیک سه‌یر ده‌کات، که ئاسایی له‌پرووداوه قسه‌یه‌کاندا به‌کاردییت بۆ ئاماژه‌کردن به‌ناوه‌رپۆکی ئه‌و گوتاره‌ی لیبی ده‌دوییت و سوودی له‌به‌کارهینانی زمانه‌وانه‌کان بۆ میتازمان وه‌رنه‌گرتوو، بۆ قسه‌کردن، یان کارکردنه‌ سه‌ر زمان وه‌کو بابته‌یکی زانستی بواری ئه‌رکه‌کانی وه‌سفکردن و روئانه‌وه‌ی رسته، له‌بری ئه‌و (یاکوئسن) سه‌یری میتازمان ده‌کات وه‌کو جوړیک له‌ئامرازی واقعی، که به‌ره‌و بابته‌یکی زمانی سیسته‌ماتیکی ده‌بات. (هه‌مان سه‌رچاوه، ۱۱).

له‌زمانی کوردیدا بۆ باسکردنی پراگماتیک هه‌ر وشه ئینگلیزییه‌که وه‌کو خۆی Pragmatics به‌کارده‌هینین. تا‌کو ئیستا به‌گشتی له‌سه‌ر ئه‌وه ریکه‌وتن هه‌یه، که ئه‌م زانسته‌ی زمان نویترینیانه بۆ توژیینه‌وه له‌ئاسته‌کانی زماندا، به‌تایبه‌تیش واتا و گوتار. ئه‌و هۆکارانه‌ی کاریگه‌ریشیان له‌سه‌ر هه‌لبژاردنه‌کانی قسه‌که‌ر/ نیره‌ر هه‌یه له‌کاتی دیارکردنی ده‌سته‌واژه، یان کارتیکردنی وه‌رگر/ به‌کارهیننه‌ر بۆ ئه‌م ده‌ربڕینه‌ به‌م شیوه‌یه:

- ده‌روبه‌ری (قسه‌کردن Speak، یان ده‌ربڕین Utter).
- بنه‌ماکانی (په‌یه‌ه‌ندیکردن comincotion) ی دیار.
- ئامانه‌جهمی (قسه‌که‌ر Speaker) واتا نیره‌ر.

لهمهش گرینگتر دهبیت ئهوه لهبهرچاو بگرین، پراگماتیک پهیوهندی بهقسهگۆکردنهوه ههیه، وهکو (بینفینست) ئاماژهی پیدهکات جیاوازییهکی گهوره لهنیوان زمان و قسه دهرناکهویت، بهلکو جیاوازییهکه لهنیو قسهگۆکردن دایه مهبهستیش لئی ئهوهیه، که دهگوتریت، (قسهگۆکردن/ تلفظ) کردهی قسهکردنه. (فرانسوا ارمینکو، ۱۹۸۶، ۷).

بایهخی پراگماتیک:

بواری بهکارهینانی پراگماتیکی گهلیک لایهن دهگریتهوه، ئه و لایهنانه پهیوهستن بهدهوروبهریکی دیارکراوو ههریهکهش لهوانه کۆمهلیک بنهماو هۆکارو بهکردهوه بهریوهچوونی پراگماتیکی تیدا بهرجهسته دهبیت، وهکو چون زمان لهدهوروبهری (کۆمه لایهتی Social) و (رهوشتیدا Behaviour) لهچوارچیهی پهیوهندیکردندا، دهریدهخات، که زمان واته کردهو کردهش واته دهربرینی رهوشت و باری دهروونی و بهرجهستهکردنی ههقیقهت و رهتکردنهوهی ههقیقهت لهگوتاردا. زمان پیگهیهکی بالا له دهرخستن و بهکارهینانی لهدهسهلاتدا ههیه، دهسهلات خودی زمانه، بۆیه پیویسته ئاماژه بهو بواران بهدین، که شیکردنهوهی پراگماتیکی بایهخیان پیدههات، وهکو:

باری سیاسی، ریکلام، پرپواگهنده، شیعو ئهدهب، چیرۆکی زۆر کورت، گوتار، ئاشکراکردنی تاوان، چارهسهری دهروونی، نوکته، مانشیتی رۆژنامهوانی. (حافظ اسماعیل علوی، ، ۲۰۱۴، ۲۲۵- ۲۷۷). لهم توێژینهوهیهدا شیکاری گوتاری سیاسی و باری زمان و رۆلی دهوروبهری پهیوهندیکردن دهکهین، ئهمانه سی بواری گرینگی

زمانه‌وانی و پراگماتیکن. سیاقی کۆمه‌لایه‌تی قسه‌کردن، نیره‌رو وەرگرو کرده‌ی قسه‌کردن له چ ئاستیکدا به‌ریوه‌ده‌چیت، کارتیکردن و به‌شداری زمان له‌به‌ره‌مه‌هینانی گوتاردا له‌کۆمه‌لگه‌ی کوریدا له‌چ ئاستیک دایه؟ یان رۆلی گوتار له‌به‌ره‌مه‌هینانی ده‌سه‌لاتی سیاسی و به‌دیهینانی هیزی قسه‌کردن و بریارو حوکم و فه‌رمان و هه‌والداندایه‌چییه؟

سه‌رچاوه‌کان:

- د. وریا عومەر ئەمین، ئاسۆیه‌کی تری زمانه‌وانی، به‌رگی یه‌که‌م، چاپی دووهم، ده‌زگای ئاراس، ۲۰۰۹.
- محمد معروف فتاح، زمانه‌وانی، ئەکادیمیای کوردی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر، ۲۰۱۱.
- ئاقیستا که‌مال مه‌حمود، پراگماتیکی پرسیار و فه‌رمان له‌زمانی کوردی، چاپخانه‌ی رهنج، مه‌لێه‌ندی کوردولۆجی، سلیمانی، ۲۰۰۹.
- فرانسسو ارمینکو، المقاربة التداولية، ترجمة سعید علوش، مرکز الانماء القومي، الرباط، ۱۹۸۶.
- فیلیب بلانشیه، التداولية من اوسن الى غوفمان، ترجمة صابر الحباشة، اللاذقية، الطبعة الاولى، دار الحوار للنشر والتوزيع، سوريا، ۲۰۰۷.
- جميل الحمداوی، التداوليات وتحليل الخطاب، الطبعة الاولى، مكتبة المثقف، ۲۰۱۵.
- مسعود صحراوی، التداولية عند العلماء العرب، لبنان، دار الطليعة للطباعة والنشر، بيروت، ۲۰۰۵.

قهيس كاكل توفيق، په يوه نډييه كاني نيوان دهق، نامه ي دكتورا،
كوليژي ئاداب زانكوي سه لاهه ين، ۲۰۰۲.
حافظ اسماعيلي علوي- عبدالرحيم، منتصر التداوليات وتحليل
الخطاب، دار كنوز المعرفة العلمية للنشر والتوزيع، عمان الاردن ۲۰۱۴.
غازي حهسه ن محي الدين، گوتاري سياسي دهسه لات، دهسه لات و
ئوپوزسيون له هه ريمي كوردستاندا شيكردنه وه ي پراگماتيكي، زانكوي
سوران، فاكه لتي ئاداب، ۲۰۱۶.

Birner, Betty J. Introduction to Pragmatics, printed in Singapore
by Ho printing Singapore pre Ltd, 2013.

Levinson, Stephen C, Pragmatics, cambridge Universtiy press.
1997.

بهشی دووهم

ماناو دهق و له "دهفته رهگانی باخه ئی" حه مه عه باسدا

دهق به رهه می بیرکردنه وهیه، دهقی نووسراو، گوتراو هه تا هیماش هه مان ئه رک و په یام و کاریگه رییان ههیه، که گوتن دهیگه یه نیت. له نیو دهقدا مه به سستیک، یان پتر له نیو یه ک دهقه وشه و دهر برین و هیمادا ههیه، رهنگه دهیان مه به سستیش به رهه م بهینیتته وه. مه به سست دهبیتته ریگا و ئامانجی به دیهینانی واتا. (ئوگدن و ریچاردز) ده لاین زمان کاریگه ری زوری له سه ر فکر ههیه (اوغدن و رتشاردن، ۲۰۱۵، ل ۳۶۳). دهق به رهه می زمان و زمانیش په یوه سته به فکر و باری دهر وونی و کومه لایه تی به کارهیننه رانی له دهر ووبه ریکی دیاریکراودا.

ئامانجی شیکردنه وه

مه به سست له شیکردنه وه ی ئه م دهقه، گه پانه به دوای واتادا هیچ مه رج نییه تیروانین و تیگه یشتنی منی خوینهر له (واتا و مه به سست) دهگانی دهق نووسه که دا هه مان (واتا و مه به سست) بگریته وه. ئه و دهقیکی فری داوه ته نیو دهریای (خوینهر و خویندنه وه و شیکردنه وه) کتومت ئه و هه ست و سۆز و تیروانینه ناگریته وه، که

خوی مه‌به‌ستی‌تی، یان خوینەر سەرله‌نوێ له‌شیوه گوتاریکی نوێ به‌ره‌می ده‌هینیت‌ه‌وه.. ئەمه‌ش ئازادی به‌خوینەر د‌هدات به‌دید و لی‌کدانه‌وه و مه‌به‌ستی خۆی مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ ده‌قه‌کان به‌کن.

هیچ مه‌رج نییه (مردن) لای شاعیر هه‌مان ئەو مردنه فسیۆلۆجییه بی‌ت ، که خوینەر تی‌ی ده‌گات، (من) و (تۆ)ش هه‌مان شته. واتای فه‌لسه‌فی (شیواو)، هه‌مان واتای (کۆمه‌لایه‌تی و زمانه‌وانی و ده‌روونی و ئابووری.. تاد) نادات، بۆیه لای هه‌ر خوینه‌ریک ئاساییه، واتا و مه‌به‌ستیکی جودا بگه‌یه‌نیت.

ئامانجی شیکردنه‌وه تی‌گه‌یشتن و به‌ره‌مه‌ینانه‌وه‌ی گوتاری خودی ئەو ده‌قه‌یه، که دونیایه‌کی جیاواز، ناه‌اوسه‌نگ، نادادپه‌روه‌ر و پر له‌په‌تاندن و س‌رپه‌وه و س‌رکردن و ناکۆکی و.. تاد دروست ده‌کات. بی‌گومان خودی ده‌قه‌که لای عاشقی‌ک جیاوازتره لای له‌که‌سیکی فریودراوی ده‌ستی عه‌شق، به‌هه‌مان شیوه‌ش هه‌مان ده‌ق لای سیاسیی‌ک جیاوازه له‌که‌سیکی ئاسایی.. واتای واتاکانیش به‌پێی ده‌رووبه‌ری به‌کاره‌ینان و به‌ره‌مه‌ینانی خودی ده‌قه‌که و خوینه‌ره‌کانی ئاساییه بگۆریت، تی‌روانین و لی‌کدانه‌وه‌ی جیاوازی‌ش دروست به‌کن.

ئامانجی شیکردنه‌وه، دۆزینه‌وه‌ی لایه‌نه‌ شاراوه‌کانی ئەو دیوی واتا س‌روشتی و ده‌رب‌رینه‌ ساده‌کانه، که واتا و مه‌به‌ستی ئالۆزتر له‌ده‌رب‌رینه‌کانیان دروستکردوه. مه‌به‌ست شیکردنه‌وه‌یه، نه‌ک هه‌له‌سه‌نگاندن و بریاردان له‌ده‌قیکی شیعر و چۆنیه‌تی نووسینی شیعر، واته ئیمه کاریکی زمانه‌وانیمان له‌باره‌ی ده‌قه‌که کردوه، نه‌ک کاریکی په‌خنه‌گرانه له‌باره‌ی هونه‌ری شیعر.

بۆ (حەممە عەباس) و دەفتەرەکانی باخەلم
 (حەممە عەباس) لەناخەووە بەدوای واتای مەروبوون و ژیان و
 کێشەکانی ژیان و مردن دەگەرێت، ئەو شتەکانی لەنیوان ئەم دوو
 دیاردەیدا مەرووف گیرۆدە (بیرکردنەوە و بریار و خۆخواردنەوە و
 ئازار و بریار و بادانەووە و گرژی و بوژانەووە و کێشەکانی دەروونی
 ...تاد) دەکەن. (حەممە عەباس) هەمیشە بۆنی کتیب و وشەکانی دیت،
 بۆیە هەست دەکەیت لەنیووە هەر وشەکانی کتیبەک لەواتا هەیە.

دەفتەرەکانی باخەلم بریتییە لەکۆمەڵە شیعریکی پچر پچری
 تەواوەکانی یەکتەر.. نازانم (حەممە عەباس) هەروا لەگۆترە
 دەفتەرەکانی دابەشی چەند دەقیکی نیو دەفتەرەکان کردووە، یان
 بەوردی بیری لەواتا و مەبەستی ریکخستنی بەشەکانی نیو
 دەفتەرەکان و دابەشکردنیان کردۆتەووە. شاعیر لە (دەفتەری مردن)
 دەست پێ دەکات و دەچیتە نیو دەفتەرەکانی دیکە بەم شیوەیە
 (دەفتەری شیواوی و دەفتەری ژن و دەفتەری مەمی و دەفتەری
 وەرپسی و دەفتەری سۆز و دەفتەری تو) و ئینجا بە (دەفتەری من)
 کۆتایی بەدەفتەرەکان دەهێنێت.. لێرەدا ژیان لەمردن دەست پێ دەکات
 و لەمن کۆتایی دیت، ئەمەش پێشانی دەدات ژیان لای شاعیر
 بەهەلگەراوێی دەست پێ دەکات.

واتا، بەرھەمی واتایە

زمانەوان و شیکارانی واتا، بەشیوەیەکی گشتی پێیان وایە واتا
 لەچەند بارێکدا دەردەکەوێت، لەوانە:

واتای تایبته بهوشه‌کان، کاتیک باسی وشه ده‌کریت وهک
یه‌که‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ.

واتای ده‌وروبه‌ری سیاقی وشه کاتیک، که باس له‌وشه بکریت و
له‌ده‌وروبه‌ریکی وته‌یه‌کدا به‌کاربه‌ئیریت. (د. تالیب حوسین، ۲۰۱۱، ل
۲۷).

واتای گوزارشت و ره‌وانیژی و واتای نیو واتا، یان ئەو واتایانه‌ی
زه‌نین و پیویسته به‌پی به‌کاره‌ئینان دیار بکرین.

جیاوازی و ریکنه‌که‌وتن له‌باره‌ی واتای واتاوه، دریزه‌ی هه‌یه، بۆیه
ئهمه هانمان دهدات پیداکری له‌سه‌ر ئەوه بکه‌ین، که واتای نیو هه‌ر
واتایه‌ک، یان واتای هه‌ر واتایه‌ک و هه‌ر ده‌نگیک، برگه‌یه‌ک، وشه‌یه‌ک
و رسته و ده‌قیک به‌ده‌وروبه‌ری به‌کاره‌ئینانه‌که‌ی بیه‌ستینه‌وه.
پراگماتیک بر‌وای به‌به‌کاره‌ئینان هه‌یه و مه‌به‌ست و کاره‌کان
له‌به‌کاره‌ئینانه‌وه شی ده‌کاته‌وه، ئەمه‌ش ده‌رفه‌تی تیگه‌یشتن له‌واتامان
باشتر بۆ ده‌ره‌خسینیت.

بۆ نمونه

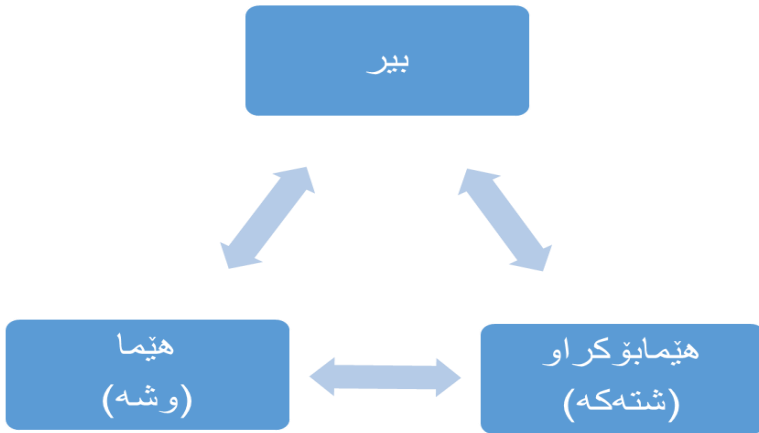
شکان

ده‌کریت چاوگ بیت، شکام، شکای، شکاین، ده‌شکیم و ده‌شکیمه‌وه،
هه‌روه‌ها ده‌کریت بلین ئەوان شکان، واتا له‌دۆخی که‌سی سییه‌می
کۆ. ده‌کریت واتایه‌کی مه‌عه‌نوی و فیزیکی و سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و
ده‌روونیشی هه‌بیت، به‌لام ئەوانه هه‌مووی له‌دۆخی به‌کاره‌ئینان لای
به‌کاره‌ئینه‌رانی له‌ده‌وروبه‌ریکی دیاریکراودا ده‌رده‌که‌ون.

شیکردنه وهی واتا:

پراگماتیک ئاسان کارییهکی زۆری بو دۆزینه وهی واتای هەر شتیک کردووه، به تاییهتی له کاتی به کارهیناندا. هه ندیک له پسیپورانی ئەم بواره پینان وایه به چه ند پریگه یه ک دۆزینه وهی واتای وشه و واتای شته کان ئەنجام ده دریت، له وانه

یه که م: به پریگه ی شیکردنه وه شیکردنه وه له پریگه ی واتا وه کو :
بیر --- هیمابۆکراو (شته که) ----- هیمما (وشه)

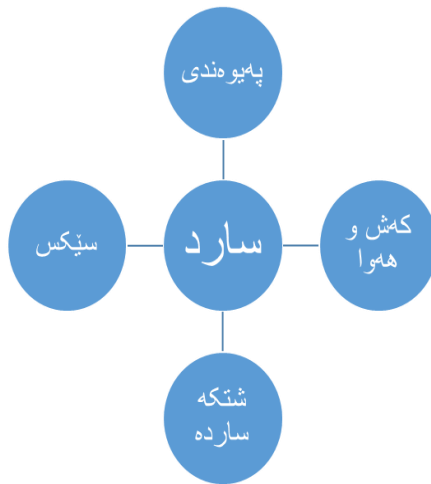
دووهم: به پریگه ی گه یشتنی کاره کی (عملی) دیراسه ی وشه کان ده کریت سه باره ت به چۆنیه تی کارکردنیان له ناو زماندا. بایه خ به پۆلی وشه ده دریت، بو نمونه وشه ی ((سارد))

ئاوه که سارده.

خوینی سارده. (د. تالیب حوسین، ۲۰۱۱، ل ۲۷).

سارد و وسره

لهم دؤخه‌دا سارد سی واتای جیاواز به‌پیی ده‌وروبه‌ری به‌کاره‌یتانه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نیت. ئەمه‌ش وا ده‌کات له‌کاتی شیکردنه‌وه‌ی هه‌ر ده‌قی‌کدا به‌شیوه‌یه‌کی گونجاو له‌واتای واتای هه‌ر وشه و ده‌ربرین و هیما و ده‌سته‌واژه‌یه‌ک بگه‌ین. ئاسانتر له‌واتای هه‌ر ده‌قی‌کیش بگه‌ین، که مه‌به‌ست و ئامانج و خواستیکی تیدایه.

حه‌مه‌ عه‌باس ده‌لێت:

"چ خۆشه‌ پیاو ببێته‌ شیعو

ژنیک بیخوینیته‌وه". (حه‌مه‌ عه‌باس، ۲۰۱۸، ل ۱۳۸).

واته (شیعر) لای (حه‌مه‌ عه‌باس) دوو واتا ده‌گه‌یه‌نیت، یه‌که‌میان

ئهو ده‌قه نووسراوه‌یه، که شاعیر به‌ره‌می ده‌هینیت. دووهم پیناسه و

وه‌سف و چوواندنی که‌سێکه‌ له‌شیوه‌ی (شیعر).

ژنىك بىخوئىتەۋەش بەپىي دەۋرۈبەر و بىر كىرەنەۋەي شاعىر و
خوئىنەر واتاى (خوئىندەنەۋە) دەگۈرپىت.
خوئىندەۋە: واتاى كىردەي خوئىندەنەۋە دەگەيەنەت.
خوئىندەۋە: واتاى لى تىگەيشتەن لەكەسايەتى نىرەر، يان شاعىر
دەگەيەنەت.
خوئىندەۋە: لەدۇخى ھىواخوئىستەن و مەبەستخوئىزىيە.
خوئىندەۋە: مەجازە.
خوئىندەۋە: ژنىك لەنىرىك بگات، مەبەستى عەشق و شتى دىكەش
دەگەيەنەت.

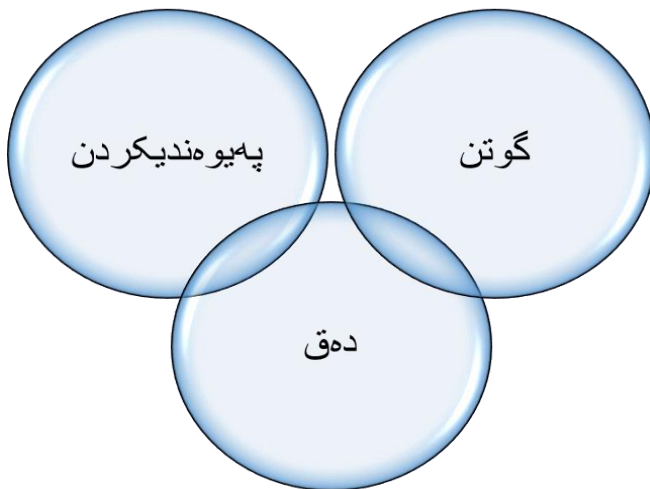
جۆرەكاي و اتا

واتا دەكرىت بەچەند جۆرىك پىگە و بەھا و كارىگەرى و
كارتىكرەن و پىناسەي خۇي و وشە و ھەرشتىكىمان بۇ دىارى بگات،
كە بەمەبەستى ھەمەجۆر بەكار دەھىنرىت.
واتاى ھۇشەكى (فكرى): بەكارھىنەرانى زمانەكە لەسەر واتاى
ۋشەكان رىككەۋتن بۇ نمونە (كچ و كور .. تاد).
واتاى بابەتى: پەيوەندىيان بەمەبەستى قسەكەرەۋە ھەيە.
واتاى باركراۋ: (لاۋەكى، شىۋازى، دەروونى، رەنگدانەۋە، ئىحائى)
دەگرىتەۋە.
واتاى لاۋەكى: جىگىر نىيە لەكەسىكەۋە بۇ كەسىكى دىكە
دەگۈرپىت.
واتاى شىۋازى: بەپىي پلە و بارى پۇشنىبىرى و كۆمەلایەتى
قسەكەر دەگۈرپىت.

واتای دەرروونی: پەییوەستە بەباری دەرروونی ئەو کەسانەیی بەکاری دەهینن، ئەمەش پتر لەواتایەک دەگریتەو، کە لای تاکە کەس دروست دەبێت.

واتای ئیچائی: وشەکان توانای تاییبەتیان هەیه بۆ نمونە هەلههەلی ژنان ئیچائە بۆ خۆشی .. فیکەیی شوان ئیچائە بۆ بانگکردن. (د. تالیب حوسین، ۲۰۱۱، ل ۲۱-۲۶).

لەو چوارچێوەیەدا دەتوانین بلیین دەق بەکارهێنانی ڕووداویکی قسە و گوتنە، کە ئەرکی هەمەلایەنی هەیه، هەرودها (براون و یۆل)یش پێیان وایە "دەق تۆماریکی زارەکی گوتراوی ڕووداویکی پەییوەندیکردنە". ئەمەش ئەوەمان پێ دەلیت، کە دەق کۆکردنەوویەکی ڕاشکاوی نیوان گوتن و مەبەست و دەربرین و ویناکردن و پەییوەندیکردن و گوتارە.

به‌پاشکاوای ئه‌مه جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی له‌باره‌ی (ئه‌رک و په‌یوه‌ندی‌کردن)ی له‌خۆ‌گرتووه. ده‌قی شیع‌ریش پ‌وودا‌و‌ی‌کی هه‌ست و نه‌ست ئامی‌زی گوتراوه بۆ به‌دی‌هینانی کرده‌ی په‌یوه‌ندی‌کردن. واته ده‌ق (ئه‌رک و کرده‌ی په‌یوه‌ندی‌کردنی) تیدایه. (واتا)ش به‌دی‌هینانی کرده‌ی فکری و گه‌ران به‌دوای فره ئه‌رک و مه‌به‌ست و خواست ده‌گریته‌وه.

له‌ده‌فته‌ره‌کانی باخه‌لم)دا ئه‌رکی گه‌یانندی (هه‌وال و دۆخی ده‌روونی و کومه‌لایه‌تی و تیروانین و گفتوگۆ له‌گه‌ل ئه‌و و تو و ئیمه و خودی شاعیری تیدایه، لی‌کدانه‌وه‌ی تاییه‌تی نیرهری ده‌قه‌که‌ی له‌خۆ‌گرتووه، بانگه‌واز و هۆش‌داری و هاندان و په‌یوه‌ندی‌کردن و په‌تکرده‌وه و فه‌رمان و پارانه‌وه و بادانه‌وه و گه‌یشتن و را‌کردنی تیدا ده‌بیریت)، ئه‌رکی گه‌یانندی زانیاری و هه‌لو‌یستی له‌پیناو کرده‌ی په‌یوه‌ندی‌کردن به‌خوینه‌ری تیدایه.

ئه‌مه‌ش وای کردووه کرده‌ی (Action) مرۆیی له‌لایه‌ن که‌سی‌که‌وه، که لی‌زه‌دا (شاعیره) ده‌قی‌ک به‌ره‌م ده‌هینیت و ئاراسته‌ی (Oriente) گوئی‌گره‌کانی ده‌کات، تا‌کو (Realations) په‌یوه‌ندی‌یه‌کانی له‌سه‌ر جۆری‌کی جیا‌وازی هه‌مه‌لایه‌نه دروست بکات (احمد مداس، ۲۰۰۴).

له‌نیو هه‌ر ده‌قی‌کدا، که ئامانجی به‌دی‌هینانی گوتاری‌کی شیع‌ری ته‌ژی له‌کاری‌گه‌رییه، مه‌عریفه و هه‌لچوونی وابه‌سته به‌دابونه‌ریتی کومه‌لایه‌تی و کاری‌گه‌ری ده‌روونی له‌خۆ ده‌گریت. هه‌ر ده‌قی‌ک له‌نیوه‌رۆ‌کدا کومه‌لی‌ک (واتا و هیما و ئاماژه و کرده‌ی به‌دی‌هینانی شتی‌ک له‌خۆ ده‌گریت). (قان دایک، ۱۹۹۷، ل ۴۹- و ۵۲).

(قان دایک) له‌سی گوشه‌نی‌گاوه دیقه‌تی ده‌قی ئه‌ده‌بی داوه: یه‌که‌م گوشه‌ی پ‌وودا‌وه‌کان، گوشه‌ی به‌کاره‌ینانی رسته‌کان و گوشه‌ی کرده

قسه‌یی. له‌گۆشه‌ی یه‌که‌مدا ڕووداوه‌کان به‌یه‌که‌وه به‌ستراون و په‌یوه‌ندیان به‌یه‌که‌وه هه‌یه. له‌گۆشه‌ی دووه‌مدا پیکهاته‌ی ڕسته و وشه و واتا ده‌گرێته‌وه، له‌گۆشه‌نیگای سێیه‌مدا، که‌ کرده‌ قسه‌یه، به‌های پراگماتیکی له‌بواره‌کانی کرده‌ی (داواکردن و هه‌وال و به‌دیه‌یتانی گونجان و په‌یوه‌ندیکردن و بانگه‌واز و هوشداری و هاندان و ره‌تکردنه‌وه و فه‌رمان و پارانه‌وه و بانگه‌واز و فه‌رمان ... تاد) ده‌گرێته‌وه.

ئه‌م لی‌کۆلینه‌وه، پشت به‌شیکردنه‌وه‌ی ئه‌رکی زمان و واتا له‌به‌دیه‌یتانی کرده‌ قسه‌ ده‌به‌ستیت. چۆن ده‌قیق له‌ریگه‌ی قسه‌ و به‌کاره‌یتانی وشه‌وه کرده‌یه‌ک به‌دی ده‌هینیت.

بۆ نمونه‌ کرده‌ی (داواکردن و هه‌وال و گه‌یاندنی زانیاری و ره‌تکردنه‌وه و جه‌ختکردنه‌وه) له‌نیۆ ئه‌م ده‌قه گوتراوه‌دا هه‌یه، که‌ ده‌لێت: (ده‌مه‌وێت بمرم و ژیان لیناگه‌رئ) / حه‌مه‌ عه‌باس ۲۰۱۸، ل ۷). کرده‌ی (هه‌وال) به‌رجه‌سته‌یه، که‌ ده‌لێت: (من‌داله‌که‌ سه‌رمای بوو، ل ۱۵) و کرده‌ی په‌یوه‌ندیکردن که‌ ده‌لێت: (به‌مردن بلین، حه‌مه‌ عه‌باس، ۲۰۱۸ ل ۱۷) کرده‌ی (ئاگادارکردنه‌وه)، که‌ ده‌لێت: (هاتوته ژووره‌که‌م و ئه‌م کونه‌ فیراره‌ نادۆزیته‌وه که‌ له‌ترسی ژیان خۆم تینیدا شار‌دۆته‌وه، حه‌مه‌ عه‌باس، ۲۰۱۸، ل ۱۹). کرده‌ی په‌یوه‌ندیکردن پانتاییه‌کی به‌فراونی له‌ده‌قه‌که‌دا پێ به‌خه‌شراوه، زۆربه‌ی گوتن و داوا و ئاراسته‌ و پارانه‌وه و شیکردنه‌وه و هه‌وال و هه‌لچوون و دلته‌نگی و وه‌سفکردنیک و تیرامانیک نیۆ ده‌قه‌ شیعرییه‌که‌، گوتاریکه‌ بۆ په‌یوه‌ندیکردن و دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و کات و شوینیه‌ی ئارامی بوون و گه‌رانه‌وه‌ بۆ ژبانی بۆ به‌دی ده‌هینیت.

کردهی رهتکردهوه یهکیکه لهو دهقه دیارانهی شاعیر وهکو واتا و بهدیپینانی واتایهکی گونجاوی تاییهت بهدهوروبهیری خودی خوئی کاری لهبارهوه کردووه، وهکو پیکهاتهیهکی دهروونی و ههلوئیست کاری تیدا کردووه. راشکاونه لهنیو واتایهکی نویدا (تاقهتی نییه و سهلاو و فهرشی سوور و جهژنه ناجهژنهکان و ماچی بییهست) رته دهکاتهوه، بویه تیکهلبوون بههموو دیارده و کات و شوینیک رته دهکاتهوه و خوئی (لهناو پیچوپهناکانی شیعر و شهراب دهشاریتهوه، همهعهباس، ۲۰۱۸، ل ۹۲). ئەمه واتای واتایهکی سروشتی نییه. ئەو بهدوای واتایهک لهپشت ئەو واتا رۆتینی و سروشتیهی نیوی (شیعر و شهرابه) دهگهپریت. واتایهکی مهعههوی، لاهوکی و هۆشهکییه.

ئەو دهیهویت واتایهکی نوئی بهپیچوپهنا بداتهوه، وهکو ئارامگهی دهروونی شاعیر دهی دهپریت، خوئی دهشاریتهوه، چونکه لهدیارده باوهکانی (ماچی بییهست و فهرشی سوور و سهلاوی دراوسیکان) بیزاره. ئەو کردهی ههوالی خوئی و زانیاری دهرباری بیرکردهوهی تاییهتی خوئی و بریار و حوکم لهبارهی ههلسوکهوتی دهروونی خویمان پی ئاشنا دهکات. پیشمان دهلیت: (پیچوپهناو شیعر و شهراب) شوینی ئارامگرتنی ئەون.

کردهی گهیانندی زانیاری و فرمان و داواکردن لهم دهقهدا جیگهی کراوتهوه (شهپ هات.. بائیمه برۆین.. ههرچی ههیه بهجیبیلین... تهنها کفنهکانمان بههین... همهعهباس، ۲۰۱۸، ل ۱۰۳).

شهپ هات واتای (کردهی ههوال و گهیانندی زانیاری و ئاگادارکردهوهمان) پی دهبهخشیت. بائیمه برۆین، فرمان و داواکارییه، هوشداریدان و بهئاگاهیتانهوهیه. بریاری تیدایه، که دهلیت ههموو شتهکان بهجیبیلین، هیچ گومانم نییه، خوینهریکی دیکه

دهتوانیت لهدهوروبه ریکی جیاواز لهدهوروبه ری من، بهمه عریفه و تیروانین و لهباریکی دهرونی تایبه تدا، واتا و ئه رک و کرده ی نوی له نیو ئه م دهقانه بدوژیته وه.

دهق کرده ی په یوه ندیکردن و به دیهینانی مه به ستیکه (ئه و شته ی لای نووسه ر مه به ستیکه، رهنگه لای خوینه رهکانی فره لیکدانه وه و دربرین و همه جور و فره مه به ست و خواست و واتا بن).

له گوشه نیگای دووه مدا، که پیکهاته ی رسته و وشه و واتا کانه. ده کریت بلین دهقه کان پشت به ژماره یه کی زور دهقی لیکجیا ده به ستن، به لام دوی ته و او بوونیان جاریکی دیکه به یه ک به ستراونه ته وه. له هندیکیان رسته کان کات و هه ناسه و مه به ست و په یامی جیاوازی رسته کان و دهقه به یه ک کوکراوه کانمان نیشان ددهن، ئاماژه کان و واتا کان کاتی جیاواز و گوتاری جیاوازی دهقه کانمان پی ده لین، له هندیکی دوخیشدا رسته کان توانیویانه ئه م جیاوازی به له کات و مه به ست و په یام و واتا و دوخی به یه ک به ستنه وه و به دیهینانی یه ک دهق به ره م بهینیت.

رسته کان کورتن، سادهن، هه لچوون و کاردانه وه و باری دهرونی نووسه ر پیشان ددهن، واتا کان هه لگه پراوهن، واتی راسته وخو و ناراسته وخوی تیدایه، ئاماژه کان و ئه گهر و پرسیاره کان زورن، له دهوری (مردن و ژیان و دوژینه وه ی ئه و) ده خولینه وه.

دهقه که گوتاریکی مرویانه ی پراوپر له (په تکرده وه، داواکردن، گفتوگو، بیرکرده وه، هه لوئیست و گهران به دوی ژیان له نیو مردن و دستپیکردن له مردنه وه بو ژیان و قسه کهن له سبیه نیوه بو دوینی له خوگرتووه). په یامیکی مرویی لهباریکی دهرونی جهنجال و ئالوز و ره تیندراوی له خوگرتووه. په یامی گوتاره شیعییه که (نووسه ر

خۆیەتی دەدوویت و بێردەکاتەو، بەلام دەکریت پەيامەکه گشتیش
 بێت، یان هی گروپ و کۆمەڵە کەسیکی هەستیاریش بێت.
 ڕستە و گوتنەکان پیکهاتەیی دەقن، دەقی گوتاریک ڕەنگە لەیەک
 دەنگ، وشە، ڕستە، یان پەرەگراف پیکبێت. ڕستە و وشەکانیش بەپێی
 ئاوازی دەربرین مەبەست و خواست و پێویستییهکانیان دەگۆڕیت.
 بۆ نمونە، کە دەگوتریت :

دوینی باران دەباری؟ It was raining yesterday?

ئایا دوینی باران دەباری؟ It was raining yesterday? (جوان
 لاینز، ۱۹۸۰، ل ۲۴). واتای مەبەستەکان دەگۆڕیت، لە ڕستەیی
 یەکهەمدا کردەیی هەوایی باران بارینی دوینییمان بۆ دەگێڕیتەو. لە
 ڕستەیی دووهمدا گومان و پرسیارە، باسی دۆخیک دەکات مەبەستیکی
 جیاواز لە مەبەستی یەکهەمی تێدایە.
 شاعیر دەپرسیت:

ئەری کەسێک سەفەر ناکات

تاپیبلیم خودا حافیز. (حەمەعەباس، ۲۰۱۸، ل ۱۲۹).

ئەگەر تەنیا (کەسێک سەفەر ناکات) بێ (ئەری) ئەرک و مەبەست
 و شێواز و هەلچوون و ئاوازی دەربرین و پرسیار و گوتارەکەیی
 گۆڕانی تی دەکەوێت.

ئەمەش واتای گوتن و دەربرینەکان دەگۆڕیت. لەیەکهەمیاندا
 هەوایی ئەوهمان پێ دەدات، کە دوینی باران بوو، بەلام لە ڕستەیی
 دووهمدا پرسیارە. دۆخی ڕستەکە و مەبەستەکانی نیو ڕستەکە
 بەتەواوی دەگۆڕیت. مەبەستم لەو ئەوێ. لەو دەقی لەبەردەستی
 ئێمە دایە شاعیر لەنیو دەقی کدا دەیەوێت بلیت: خەلک لیڕەن، گومانی

پهیدا کردووه خه لک سه فەر نه کهن، دهیه ویت به پریان بکات، مه بهستی
ئه وه یه ئه و سه فەر ناکات و ده مینیتته وه.

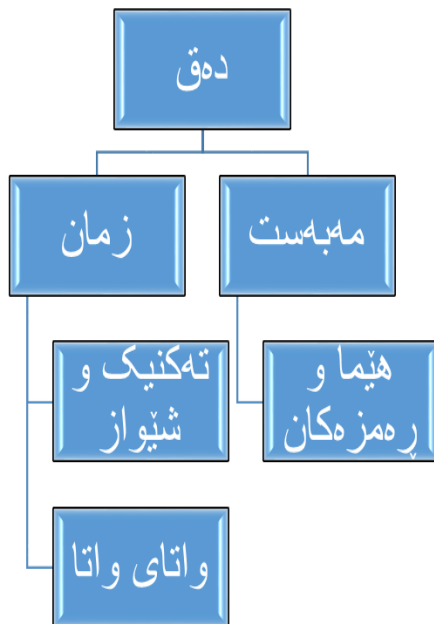
ههروه ها کرده ی نه فیکردنیشی تیدایه له (نه کردن) دهرده که ویت،
له پرووی دهر و نیشه وه به (گومان) وه سفی دۆخه که ده کات، (نیگه رانه)،
(دوودله)، (فشاریکی دهر وونی زوری له سه ره)، (متمانه نییه).
(داواکاری هیه).

دهق و دهسه لات:

هیچ مهرج نییه راگه یانندن بتوانیت بیته هۆکار و سه رچاوه بۆ
به دیهیتانی دهقیکی به هیز و خاوهن دهسه لات و راپه راندنی و اتا و
دروستکردنی مه بهستیکی دیاریکراو. هیچ مهرج نییه له ئاههنگی
بلاوکردنه وهی کتیبدا، ئاماده بوونی به رپر سه کان بیته سه رچاوه ی
به دیهیتانی دهقیکی زیندووی کاریگه ری به هیز. دهقی زیندوو
خوینه ری زیندوو به ره هم دههینیت و به پیچه وانه شه وه گوته ری
دهقیکی زیندوو له ریگه ی وه رگر و خوینه ری زیندوو به ره مه دیت.
وابزانم ئاههنگی ئیمزای کتیب بۆ ئه وهی به رپر سه کان نه ک
خوینه ره کانی تیدا ئاماده بن، وه کو پرسی ماته مینی و سه ره خویشیه
به بۆنه ی مردنی دهقیک، نه ک گه وره پیشاندانی.

دهق پشت به کومه لیک بنه مای (زمان و اتا و مه به ست و ته کنیک
و هیما و ره مز و شیواز ده به ستیت)، رهنگه نووسه ر به شیوه یه کی
زۆر چر ئه م بنه میانه ی به کارهیتابیت، رهنگیشه له بنه ره تدا شاعیر
به ریکه وه ت ئه م شتانه ی به سه ردا ساخ کراییتته وه. گرینگ دهق
هیزیکی ریشه داری سه رکیش و دونیابینی و گورانگوازیی و
به دیهیتانی و اتا و فره واتایی له خو گرتوو، که له پرووی زمانه وانیه وه

(واتا، دونیایه ک واتا) و (لیکدانه وه) به ره هم دهه نیت، ئەم دهقه ده توانیت خوینه ری به رده وامی هه بیت، خاوه نی گوتاریکی مه عریفی، جوانساز و رچه شکینن بیت، دهشتوانیت ده قیکی هیچ بیت.

شیکردنه وهی دهق

له مردنه وه دهست پێ دهکات و له من کوتایی دیت. مردن واتا ئاساییه کهی کوتایی ژیان ناگهیه نیت، به لکو سه ره تای بیرکردنه وه یه، کوتایی کوتایی هاتنی ژیانیه.. مردن به واتا و لیکدانه وه یه کی قوولی گه رانه به دوا ی ژیاندا. واتا مه بهستی شاعیر له (مردن) کوتایی ئازار و مهینه ت و دابرا ن و ناسینی خه لک و برسیه تی و پیلای دپا و حه زی له خه ون بینین و مرو قیوون نییه، به لکو ئاشتبوونه وه له گه ل مردن و مردن ته نیا مردنه و بهس، عه شق هیچه و مردن شکوداره،

مردن له ده ره وه، له نيوان ژيان و مردن دوو دلّه، خوئی له ژيان شاردو ته وه و مردن نايډوزي ته وه، دوو مردن قه رزاره و ژيان ته مه ني ده خاته زبله وه، بويه به مردن مژوله، مردن کات و ساتي خوئی هه يه... ته نيا جاريک دهنوي ته هه لئاستي ته وه) واته له کو تايدا يه ک مردن هه يه، ئه ويش نووستينيکی ئه به دييه.

واتای مردن له م ده قه دا هه مان مردن و واتا نييه، که خوينه ريکی ئاسايی تیی ده گات.. مردن گفتوگويه کی به رده و امه له نيوان بوون و نه بووندا، له مهش پتر له نيوان ناکوکی و پيکها ته جه نجاله کانی خودی مرؤ قدا.

ده قيک به دواي نه مريدا ده گه ريت، وه کو چو ن (هيچ) بو ته سه ره تاي کو تا ييه کی پر له ناکوکی و مملانی له نيوان بوون و نه بووندا، ته نيا وای لي نه اتو وه شاعير ده ليت:

جارو بار فشه م به دونيا دي

جارو بار دونيا فشه ي پيمدي

جارو بار له مردن هه لديم

جارو بار مردن له من هه لدي

جارو بار جاميک مه ي ته فرو تونا ده که م

جارو بار جاميک مه ي ته فرو تونا م ده کا

جارو بار دهنووم و هه لده ستمه وه

جاريک

ته نها جاريک

ده نووم و هه لئاستمه وه. (حه مه عه باس، ۲۰۱۸، ل ۲۴).

وه رس بوون، چ واتايه ک ده گه يه نيته، لاي خوينه ريکی گه نج وه رس بوون بي زارييه کی ده رووني بي کاريکه، عاشقيکی تورهي بي

ئاكامه، دەرچووئىكى زانكۆى دانهمه زراوه، فاشىلىكه، گهنجىكه ناتوانىت
 خواسته كانى دهسته مؤ بكات... ، وهرسبوون لای خوئنه رىكى پير
 راكردنه له ژيان و بيركردنه وهيه له مردن، بيركردنه وهيه له مندالله كانى،
 كه هيشتا كونجىكيان نيبه تيندا بژين، نانيان نيبه.. وهرسبوون لای
 ئافره تىك (گه رانه به دوای ميژدىكى له وان خراپتر). لای براىيك و
 باوكىك بيركردنه وهيه له ئافره تىك كه:

خوشكه كه م سى جار ته لاقدر

جارى يه كه م له سهر سياسه ت

جارى دووهم له سهر نامه يه كى موبایل

جارى سىيه م له سهر فرۆشتنى گواره كى خوى

بى ئه وهى پرس به ميژده كى بكات

ئىستا له ميژدىك ده گه رى

كه ميك له وانى پيشووى ناپياوتر بى. (حه مه عه باس، ۲۰۱۸، ل ۲۹)

وهرسبوون لای من زور شته، هه موو ئه و شتانه ي (به يه كه وه
 كوئناكرينه وه، ژيانىكى له تى دابه شكرارى پر له مه ينه ت و تيروامان
 و بيركردنه وه و نادادپه روه ريبه)، واتاى وه رسبوون لای منى خوئنه ر
 به مجوره شى ده كرىته وه، كه برىنييه له (نیشتمانىكى ماندووى خو
 گرتوو، نيوهى ته مه نىكى ناكوكى، خوشكىكى زه ليلكراو، شه ر،
 دابه شبوونى كه سايه تى خودى كه سه كان له شويندا، مردن، كاته كانى
 خه وتن و بوژژان و خه يال و په رتبوونى كات... يادگارى ديشى
 چونكه له جهنگ نه كوژراوه و له ده رىا نه خنكاوه و برسيه تيش
 نه يكوشتوو.. گه لای مردووى له مروؤف سه ماكه رتره.. ژيان تىكچوو
 و به مردنىش چاكانايته وه) واتاى هه ر ده قىك و وئنه و تيروانىنىك
 واتايه كى قولتر له واتا ئاساييه كه مان بى ده به خشن.

شاعیر ده لیت:

میژوو چہند زہلیل

دہستی بہ چہناگہیہوہ لکاوہ

ژیان تیکو پیچچووہ

بہ مردنیش چاکنابیتہوہ. (حہمہ عہباس، ۲۰۱۸، ل ۴۲ - ۴۳).

لہہمان کاتدا واتای پیلاو و نیشتیمان شتیکی دیکہمان پی دہلین،

تینفکرین و لیکدانہوہیہکی دیکہی دوور لہواتا و مہبہستہ

سروشتیہکہمان پی دہلین:

لہسہر ئەستیرہیہک

تاکیک پیلاوم لی جیما

ئیسٹا ناچارم

نیشتیمان وەک تاکیک پیلاو لہ پیبیکہم

من نہمدہزانی نیشتیمان بو پیلاو دہشی

تا ئەو کاتہی

سہردارہ نیشتیمانییہکان فیریانکردم. (حہمہ عہباس، ۲۰۱۸، ۳۸).

نیشتیمان یہکسان دہکریت بہ پیلاویکی جیماوی ون بوو. ئەمہش

بہرہمی سیاسیہکانہ، کہ نیشتیمان وا سووک و بی بہا دہکەن،

واتای پیلاویکی پی بہخشن. پیلاو لہم دہقہدا جیگہی بیرہینانہوہ و

یادگاریہی، نووسہر بیری لی دہکاتہوہ و لئی جیماوہ، بہلام نیشتیمان

لہواتای دووہمدا جیگہی بیرہینانہوہ و یادگاریش نییہ، واتا لہرووی

واتاوہ (پیلاویکی جیماو بہہاو نرخہ پترہ لہنیشتیمان). پیلاو خاوہنی

ہہیہ، نیشتیمان ہیچ، پیلاو نیوہی جیماوہ و خاوہنہکہی دوور نییہ

بیری لی بکاتہوہ، نیشتیمان سیاسیہکان کوشتیان.

واتاكان له دهفتهرى شينوآودا، واتاى سادەن، به ئاسانى تىيان دهگەين، مەبهستهكان وەكو خويان بههيواشى و بى گرى و گوڭ دەخزىنەوہ نىو يادگە و بىرکردنەوہمان، ئەمەش وىنە ئاشناكانمان به شيوەيهكى جوان و سادەتر لەجەنجالييهكانى ژيان پى ئاشنا دەكەن. سەرەتاى ھەموو شتەكان لای (ھەمە عەباس) مردنە. بۆيە ھەميشە گفتوگو و بىرگوڤىنەوہ و مشتومرەكانى دەگەل مردن و مردووہكانە. ئەو لەتارىكيشدا وىنەى نىشتيمان و پاكبوونەوہى بەرۆشنى وينا كردوہ، لای گىرنگ نىيە (مىشكىش نەبىت، ھىلكەش نەبىت، ھەر بەرديش بىت لەسەريان كړ دەكەوئىت)، واتا گەران بەدواى ئارامى و بەدبەيتانى شتىك، دروستكردنەوہى ژيانىكى نوئى، مەبەستى شاعىرە، بەلام لەكو تايدا واتايەكى ھەلگەراوہ دروست دەكات. لەسەر بەرد كړبوون گەرانە بەدواى شتىكى نەكردەى مەحال، بەلام لەنىو ئەو ھەموو بى ئومىدييەدا رەتكردنەوہ رەت دەكاتەوہ و دەلئىت:

چوومە بەردەم

مردووہكانى ناودارترين گوڤستانى شارەكەم

پىمگوتن بۆ

خۆتان چوونە بەھەشت و

ئىمەشتان جىھىشت لەجەھەننەم؟ (ھەمە عەباس، ۲۰۱۸، ل ۵۲).

ئەو لەدەفتهرى ژن و مەيدا وىنە و واتايەكى فەلسەفى، پىناسەيهكى قوولئى فەكرى بۆ ژن و مەى دەكات. لەژندا نىوہى ژيان و لەمەيدا چاوہروانى و بەرەو چاوہروانى پانتاييەكى فراوانى لەكات و شوين پىدراوہ. ئەمەش واتايەكى قوولئى دەروونى و بىرکردنەوہ و چاوہروانى دۆستىك و كوچى ئادەمىيەك پىشان دەدات.

لهدهفتهری وهپسیدا شوین واتایهکی یهکلاکهرهوهی پپروا پر
 لهخووپرهوشت و تیروانین و کاردانهوه و بیرکردنهوه و پرسیار و
 گرژبوونهوه و هیوری و ئینجا تورهبوونی لهخوگرتهوه.. واتای
 گهپانهوه بو شوین (بههشتهکهی دوینئ) و کاتیکی (دوینی و
 وههیوتهره).. واتا ئه و بهدوای دوینیدا دهگهپیت، بهرووت و قوتی بی
 فانیه و مایوکهی دهگهپیتهوه. ئه م وینه شیعرییه، واتای پاکبوونهوه
 و دامالینی هه موو شتیکی خراپ و گومانوای و پیس و بیزارکه ر و
 چارپ و بهرتهسک و ئابلوقهدهر پیشان دهدات، لههه مان کاتدا
 پیشانی دهدات، که خوئی نامۆیه بهخوئی. نامۆیه بهدوینئ.. ئه و
 بهرووتی هات و بهرووتی دهگهپیتهوه. واتای کات نغروبون و نهفی
 کردنی ئه مپۆیه، دهلیت:

من لهباری سبیه مدام!

له (سبهینئ) دیم و

به رهو (دوینی) دهپۆم و

تهنانهت یهک دهقیقهیش له (ئه مپۆ) نامیتمه وه. (حه مه عه باس، ۲۰۱۸،

ل ۷۷).

ئهمه واتای وهپسبوونیکئی قوول، واتای رهتکردنهوهی ئیستا و
 ئه مپۆ به شیوهیهکی توند دهگهیه نیت، ههست به کوشرانی دهماره کانی
 میشک و فشاری نیو یادگی یادوه رییه کان دهکریت، واتای کات
 هه لگه پانه وه دهگهیه نیت. ئه و شت ناگیرپیته وه، واتا سیما و هیما ی
 گیرانه وهی رهتکردوته وه، پشت به واتا زیندوو هکانی نیو بیره وه رییه
 زیندوو هکان ده به ستیت، له نیو وینا کردنیکئی ناسروشتی کار دهکات.
 ئه و دهلیت (له سبهینئوه دیم و به رهو دوینی دهپۆم)، ئهمه سروشتی
 نییه، ته نیا کرده ی رهتکردنه وه و گومان و زانیاری پیشان دهدات.

کات له م دهقدا پيچهوانه دخولیته وه، شوین پیچهوانه یه، واتا پیچهوانه یه، وینه کانیش پیچهوانه ن. ئه و ئه مړو و ئیستا رته دکاته وه و تییدا نامینیته وه، من له نیو ئیستا و ئه مړو دا شوینیش ده بینم، واتا شوین و کاتی مانه وه رته دکاته وه! ئه مه رته کردنه وه یه کی ئاشکرای واتا و بهاکانی ژیانه، نهک خودی ژیان، واتای رته کردنه وه یه کرده وه کان و دیارده و پیکهاته کانی ئیستایه.

که واته نه شوین واتا ساده و نه کات واتا هه قیقه که ی خو ی لای (حه مه عه باس) نامینیت. ده بنه دوو هیما و ده برینی نوی که خو یان له کرده ی رته کردنه وه و بی متمانه یی و نارازیوون ده نوین، ته نیا له باره ی شوین ده لیت:

هه ولیز کراسیک بوو پر به بهرم

هه ولیز کراسیکه پر به بهرم

هه ولیز کراسیک نه بی پر به بهرم

دایده که نم. (حه مه عه باس، ۲۰۱۸، ل ۸۱)

شوین و کات له یه که دهق ده بریندا تیکه لی یه کتر بوون. (هه ولیز) شوینه، (بوو) کاته، به لام لیکجیاناکرینه وه و (پر) واتای به تالبوون ده گه یه نیت، به (بهرم)، (دوخیکی دهروونی و هه ستییه)، هه روه ها (دایده که نم) له یه که کاتدا واتای (فه رمان و بریار و هه وال و زانیاری و هه لویست و کرده ی رته کردنه وه و نارازی بوون) ده گه یه نیت. ئینجا واتای کات له یه که دهقدا له سی کاتی جودا پیشان ده دات (پر بوو به بهرم/ رابردوو و دوینئ)، (پر به بهرم/ ئیستایه)، (نه بی پر به بهرم/ سبهینی و ئاینده یه). واتای نه بی پر به بهرم واتای (جه ختکردنه وه و دلنیا یی و متمانه و ساخکردنه وه و راشکاوانه به دل بوون.. تاد) ده گریته وه، باریکی دهروونی و عه قلی و

هوشيارانه يه، ئه و له پرووی و اتاوه به هوشياربیه وه ههولیری به دل بووه و به دل، به لام ئه گهر ههولیر بگۆریت، ئیدی ئه ویش ئه و به دل بوونه ی نامینیت.

ههولیر شوینه، واته دهقنوس وهکو کراسیک شوینی له بهر کردووه، ئه مه و اتایه کی خوازراوه، هیمایه که بۆ ئینتما و خوشه ویستی و ئارامی و حه وانه وه یه کی ره زامه ندانه له شوینیک.. به لام هیچ مه رج نییه و اتاکه ئه وه بگه یه نیت، هیچ مه رج نییه مرۆف به هه مان شوین رازی بیت و تیندا بژیت.

ئه و ده لیت:

ئێستا ده مه ویت شتیک بلیم

که نازانم چیه. (حه مه عه باس، ۲۰۱۸، ل ۸۲).

گرنگ هه موو ئه و و اتایانه ی له نیو ده قی مردن و شیواوی و ژن و مه ی و وه رسبوون و ئه وانی دیکه شدا به رجه سته ده بن، هیچ مه رج نییه و اتای فه ره نگی بن، به لکو و اتای و اتادار و فره ره هه ند و لیکدانه وه یان له خوگرتوو. (حه مه عه باس) خو ی کاره کته ری وینه شیعریه کانه، گوته ری راسته و خو ی هه یه، وینه کان وینه ی ژیا نی خو یه تی، ده ربړینه کانی زاده ی بیرکردنه وه ی خو یه تی، هه ناسه شیعریه کان هه ناسه ی هه ورازه هه نگاوه کانی ژیا نه، شوین ئیره یه له ده ره وه ی ئیره دا، کاته کانی ئیستان له ده ره وه ی ئیستادا، مردن سه ره تای ژیا نیکی نو ییه، ئه و له سه به یینوه دیت، به ره و دو ینی هه نگا و ده نیت.. و اتای ئه م هه لگه رانه وه یه، و اتای ره تکردنه وه ی ژیا ن و پیکه اته و کومه لگه ته ژی له کیشه و گرفت و راچله کاندن و نا ئارامیه که یه.

واتا لای شاعیر هه‌میشه واتایه‌کی بی کۆتایی و بی بن و بی
وه‌ستانه. هه‌موومان تیی ده‌گه‌ین و ده‌رفه‌تیشمان ده‌داتی تیی نه‌گه‌ین،
هه‌موو ده‌زانین مه‌به‌ستی چییه، ده‌رفه‌تیشمان پی ده‌دات، مه‌به‌سته
واتادار و په‌هه‌ند و مه‌به‌سته نوئیه‌کان و خواسته جیاوازه‌کان
له‌مه‌به‌سته سه‌ره‌کییه ئاشکراکان جیا‌بکه‌ینه‌وه.

ده‌زانم (حه‌مه‌عه‌باس) له‌واتای ناو ده‌قه‌کاندا هینده‌ی خوئنه‌ره‌کانی
ئازاد و هینده‌ی خوئنه‌ره‌کانی به‌قوولی بیری له‌ئه‌نجامه‌کان
نه‌کردۆته‌وه، چونکه ئه‌و ناخی خۆی ئازاد کردۆوه، ئه‌و کراسی
کۆیله‌بوونی ناخی خۆی له‌به‌ر کردۆته‌وه، بۆیه هینده ئازاد ده‌بیته، پی
ده‌چیت له‌نیو تاریکی شه‌ودا شیعی به‌رۆشنبوونه‌وه نووسیبیته،
له‌نیو مه‌یدا مه‌له‌ی به‌وشه و کرده‌ی گوتن و ده‌ربرینه‌کان کردۆوه،
توانا و ده‌سه‌لات و هیز به‌خوئنه‌ره‌کانی ده‌دات، تاکو ده‌سه‌لات و
هیزی ئه‌وه‌یان هه‌بیته واتای ده‌قه‌کان به‌ئاره‌زووی تیگه‌یشتنی خۆیان
شی بکه‌نه‌وه. (حه‌مه‌عه‌باس) فه‌یله‌سوف نییه، شاعیریش نییه،
زمانه‌وانیش نییه، ئه‌و وینه‌ی ناخی خۆی، وینا کردۆته‌وه، ئه‌و واتای
به‌تیروانین و بیرکردنه‌وه‌ی ناخی خۆی و شیوه و ده‌قیکی نویدا
به‌خشیوه.

ده‌قنوس له‌ناشویندا ده‌ژیت، واتا شوین په‌ت ده‌کاته‌وه، پی،
له‌سه‌ر زه‌میندا نه‌ماوه، خاکی نه‌ماوه، به‌لام هیشتا به‌هۆی
گیرۆده‌بوون به‌ژیانه‌وه، له‌نیو کاتیکدا ماوه. ئه‌مه‌چ واتایه‌کی ئازار
به‌خشه، مرۆف له‌نیو نه‌بوونی شوین و له‌نیو کاتیکی نادیاردا،
له‌تاریکیدا له‌ناکۆکی ده‌روونی و له‌ئازاری خه‌ستی مه‌ینه‌تییه‌کانی کاتدا
له‌ململانی بیته، ململانییه‌کی بی کۆتایی و هه‌لگه‌پاوه و ئاکامشکین.

دەلالت:

لەدەرەوہی ژیانەوہ تئیدەپروانم

پرە لەمردن

لەدەرەوہی مردنەوہ تئیدەپروانم

چۆرپیک ژیان

چ دەستکیان لێوہشان دووین، ئەم دوو دژە

کە هیچ لەوہ ناچی دوو دژ بن

یان نەبن. (حەمە عەباس، ۲۰۱۸، ل ۸۸).

واتای ئەو ناکوکیانە هەمووی پەيوەندی بەتۆران لەنیشتمان
هەبە، واتە هەرچی ئەو وینە و واتای شیعری لەنیو دەقی (وەپرسی) دا
بەرجهستە کراوہ، واتای دابراڤان و بیزاربوون و تۆران لەنیشتمان و
ئازارەکانی دەگریتەوہ.

واتای (ژیان لەدەرەوہی ژیان و مردن لەدەرەوہی مردن)
وابەستەبە بەواتای ئەو ناکوکییە لەگەڵ نیشتماندا دروست بووہ.
لەدەقی (سۆز) دا (حەمە عەباس) بەدوای واتای عیشقدا دەگەریت،
کە دەلالت:

عەشق هیچ ئاینیکی نیە

بەلام

چەندین زمان و

چەندین نیشانەو

چەندین برین و

تەنھا یەک خوای هەبە. (حەمە عەباس، ۲۰۱۸، ل ۱۱۱).

له (وهپسی) دا واتای نیشتیمان و له (سۆزدا) واتای نهمانی سنوورهکانی جیاوازیی وینا دهکات.. له نیشتیماندا واتا قورسهکانی نایهکسانی و جیاوازی و نهمانی کات و شوین وینا دهکات، له سۆزدا واتای یهکسانی و یهک زمانی و نیشان و ههتا یهک برینیش وینا دهکات. که واته سۆز دهمانگیریتتهوه، نهک عهقل، عهشق دهمانگیرتتهوه بهگه یشتن به واتای ژيانیکی ئارام نهک ئینتما بۆ ناکوکییهکانی ولات و گومانه بهرهوامهکانی له کراسهکهی ههولیر و بیرکردنهوهی ئه بهدی له مردن و رهتکردنهوهی ژيانیکی پر له گومان. له دهفتهری سۆزیشدا دیسان (حه مه عه باس) له تهک خویندنهوهی واتاکانی بهر باران و له زهتی بارانی سهر به کلاوه، دهیه ویت واتایهک دروست بکات، شاعیر په یامبهره، ده توانیت ئایه تهکانی باران شی بکاتهوه، به لام له کوتاییدا دیسان وهئاگا دیت و "عه شق و نان، خوین" به یهک ده به سستیتتهوه. له واقعیکی خه یالی بهرهو واقعیکی واقعی دهگه ریتتهوه. کردهی په یوه ندیکردن رهنگه کردهیهکی دهروونی، یان په یوه ندی ئینتما له نیوان هاوولاتی و نیشتیمان بیت، یان په یوه ندیکردنیک هزری له ریگهی وینا کردنهوه بیت.

واتای خوین قوربانی بوونی عه شقه، ته نیا برسپیهکانیش واتای ههقیقی عه شق دهزانن. ئه وه دهیه ویت واتای عه شق به سستیتتهوه به عه شقی برسپیهکان بۆ له ته نانیک، که هیشتا وهکو عاشقیکی سه رشیت پی نهگه یشتوون.

لیردها هه موو واتای سۆز له په یوه ندی سۆزی نیوان دوو کهس، دهگوریت، بۆ عه شق و خواستی برسپیهک، که تا دهمریت به تاسه ی نانیکه وهیه. له عه شقی بۆ لایه نیک مریی قولتر و فرانتز چووه. واتای سۆزی له م دهقه که دا به کراوه یی بۆ خوینهر جیه یشتووه.

لە دەقی (تۆ)دا، گیرسانە و دەیه کی نوێ لە سایه ی (تۆ)دا بەدی
 دەکریت، واتە ئەو دەیه ویت لە سایه ی ئەودا ئارامگه یه کی دەروونی و
 رۆحی بۆ خۆی پهیدا بکات، من / شاعر دەبیته به شیک له تۆ /
 خوشه و یست، گوئیگر / ئارام بهخش / متمانە و بوژانە و به رهو ژیان..
 واتە واتای (تۆ) له که سیک فراوانتر و فره رهه ندره. مه رج نییه تۆ
 هه ر ته نیا که سیک بگریته وه، به لکو هیمایه بۆ زۆر شتی وه کو:
 سه ره تا و کوتای، پوناکی و تاریکی، سه فه ر، باران، بیدهنگی، ماچ،
 رهنگی پایز، به بیر نه هاتنه وه، شیعەر ده بیته کتییی پیروژ، لانک و گۆر،
 چه ند سال فرین، نه ناسینه وه ی هاو پیکانی، له هه مووان جوانتر،
 شه رمن، کالکر دنه وه ی ته نیایی، بۆ ئەوه هه یچ نه بووه ته نیا ئەوه نه بیت
 ببیته شیعەر، به هه شت بۆ تۆ، جه هه نه م بۆ من، به ناوی تۆ ده ژیم،
 شه په کان بۆ زینده خه ونی به ره به یان، مردن، ژیان نایکاته وه کوپی
 خۆی، قاپی کراوه ی تۆ بۆنی هه ناسه ی مردن ده بریت، پیاویکی هه زار
 با لم، خه ونی ره ش و سپی تۆ کردته په نگاو په نگ، دووی ریگا له گه ل
 تۆ نیعمه ته، ده رگا بکه وه، هه وشه تان بۆنی شیعری منی لی دیت،
 گه رانه وه به ره و رووی ژیان، مردن نامبینه ته وه له پیناوی تۆ خۆم
 هه شار داوه، من دوو که سم خۆم و خۆت، رهنگی ره ش ده مکوژیت،
 بۆ هاتنه وه ت گلو په کان ده کوژینه وه، تۆ له تاریکی ده دره وشینه وه،
 بدره وشیه..... ئەمانه به شیکن له گوتن و ده برین و وینا کر دنه کان
 لای شاعیر له ده فته ری تۆدا).

له م ده فته ره ی تۆدا تاریکی / واتای نه زانین و کویره وه ری
 ناگه یه نیت، شوینیکه تۆی تیدا ده دره وشینه وه، شاعیر له تاریکا
 گه شینی و به یه ککه یشتن و ئارامی به ده ست ده هینیت. له هه مان کاتدا

لهتاریکدا دهتوانیت باشت پرچی رهش ههست پی بکات، چونکه پرووناکی ئه و لهزهت و ئارامیه دهکوژیت.

کوژتایی به(من) دههینیت، له مردنهوه بو من واته بوون، بهلام چ بوونیک، که سهرتاپای سهرقالبوونه بهچ؟ بهژیان و مردنهوه، بهناکوکی و ململانی نیو ژیانهوه. ههچهنده بهسادهیی وینهی ژیانیکی تهژی لهکیشه دهکات، بهلام پیچهوامه سادهیی لهدهربیرین واتا و مهبهستهکان چرت و قوولتر دهردهکهن. (لهبیری ناکات تهنیایی، ناویک بو روژهکان، خهون پرکات لهرهنگهکهکان، ههزار و یهک پرسیار، مومی ههزار و یهک مردن داگیرسینی، بهلام لهبیر دهکات چرکهیهک بهدوای خویدا بگهړیت..... مالهکهی پره لهمن، دهچوون لهوینهکهی دوزهخ و چوون بهرهو وینهکهی بهههشت، مندال بوونهوه، خو نه ناسینهوه، دلی بهخهونی مردوو و شوشهیی بهتالیش خوشه..... لهخوی زیاده و دهرژیته نیو خوی... ههزی لهمردنی بهرووتیه.. مروثیکی ئەندازهییه، ناتوانم لهگهله و ژیانه بگونجیم.. واز لهپسته دههینیت و دهست بهوشهوه دهگرئ، چیرۆکی لی دهبیته شیعر، ژیانیکی تال و خهونی شیرین شیرین لی ناگهړین، دلی بهسهه ههموو کهسیکدا دهباریت.....)

واتای هه ریهکیک لهم دهربیرین و وینه و ههست و نهسته شاعیریانهی (حه مه عه باس) دونیایهکی پر لهناکوکیمان پی ئاشنا دهکات... (حه مه عه باس) لهکتیب دهچیت، چونکه لهنیو کتیبدا بیر دهکاتهوه، لهدهفتهریکی ئالوز دهچیت، چونکه باخهلی پرواپرن لهههست و نهستی دهروونی و تیروانینی ههمهپهنگ بو ژیان و رهتکردهوه و ماندوو بوون و نایهکسانی و نادادپهروهیری و مردن.

دهلیت:

تهنها سهره داویکم دهوی

بو دوزینه وهی خوم

ههزار ریگا

ههزار پرسیار

ههزار راماں.. نامگه یه نن. (حه مه عه باس، ۲۰۱۸، ل ۱۸۲).

هه موو دهفته ره کان بهم وشانه گاره ده دات:

سهرقالم به سهرقالی

سهرقالم به دهسته تالی

سهرقالم

سهرقال.. (حه مه عه باس، ۲۰۱۸، ل ۱۹۹).

له دواين وشه کانی نیو دهفته ره کانیدا، وینه یه کی ماندوو، وینه ی
منیکی سهرقال، به هه ناسه یه کی قورس، که وتنه ژیر باری
بیرکردنه وه یه کی پر له گرفت ده بینریت، که له ریگه ی راپه راندنی کرده ی
به دیهینانی کرده یه کی مه به ستدار ده یه ویت چند مه به ستیکمان پی
بلیت:

هه والی دۆخی دهروونی خوی / هه وال. ئاگادارمان ده کاته وه، که
هیشتا ماوه و سهرقاله به سهرقالی / ئاگادارکردنه وه یه . زانیاریمان پی
ده به خشیت، که به رده وامه له سهرقالبوون / زانیاری. جه ختکردنه وه
له سهر دۆخی ژیان و باری دهروونی و کومه لایه تی خوی. واتای
دهوروبه ریکی پر له سهرقالبوون و به رده وامی پیشان ده دات. ئەم
دیپانه ژماره یه ک کرده ی ناراسته و خوشمان پیشان ده دن.. که (من /
شاعیر) کاره کته ری نیو ده قه که یه (ده ژیت و به رده وامه له ژیان /
بیزاره / بیرده کاته وه و کارده کات ئه ویش سهرقالییی.. ئەگه ره هه موو

شتیک به تال بیت، به لام ئه و دلی پره، به مانای دلتهنگی نا، به لکو به و
واتایه شتی ههیه و دلی زور واتا و مه بهستی تیدایه.. هه ندیک
سه رقالبوون ئارامی به من ده به خشیت و هه ندیک جاریش کاریکی
رۆتینییه و هیز پروکینه.

ده لیت:

دلّم نایئ به با بلیم

به روخسه تۆزئ بوهسته

له بهر عه شق

ته نها له بهر عه شق

دلّم نایه بمرم. (حه مه عه باس، ۲۰۱۸، ل ۱۳۰).

واتای (تۆ) به ستراره ته وه به مردن، به عه شق، به با. هه ره یه که شیان
واتا و مه به ست و ئه رک و هیمایه بو شتیکی جیاواز له خودی خوین
و واتا سروشتییه که یان. (مردن/ واتا ژیان) و (با/ هیزیکه ده توانریت
داوای روخسه تی لی بکریت/ واتا توندوتیژیکی لاملی دیکتاتوری
تاکرّه وانه نییه) و (عه شقیش/ سه رچاوه ی ئارامی و بیرکردنه وه و
مانه وهیه).

گریمانه و پیشگریمانه کانی نیو دهق:

له هه ره ده قیکدا نیره گریمانه ی هه ندیک شت ده کات و هه روه ها
گوگیریش پیشگریمانه ی هه ندیک شت ده کات. مه رج نییه ئه و شتانه ی
گریمانه ده کریت شتی دروست و مه عقول بن، په نگه نیره گریمانه ی
ئه وه بکات، ده بیته سوپه رمان، به لام گریمانه که ی په نگه گریمانه یه کی

پوچ بیت، یان خوینەر پیشگریمانه‌ی ئەوه دهکات، نیرەر له‌کوتایی
بابه‌ته‌که‌یدا خۆی ده‌کوژیت، که‌چی وا دهرناچیت، ئەو له‌سایه‌ی (تۆ/
ئەو) دا دەست به‌شیوازیکی دیکه‌ی بیکردنه‌وه دهکات، ده‌بیته‌ گۆل بۆ
جوانکردنی هه‌وشه‌ و ئینجانەکانی نیو ماله‌که‌ی.

ده‌لیت: چوومه‌ به‌رده‌م... مردووه‌کانی ناودارترین گۆرستانی
شاره‌که‌م... پیمگوتن بۆ خوتان چوونه‌ به‌هه‌شت و ... ئیمه‌شتان
جیه‌یشت له‌ جه‌ه‌ننه‌م؟ (حه‌مه‌ عه‌باس، ۲۰۱۸، ل ۵۲).

گریمانه‌:

گریمانه‌ی ئەوه ده‌کریت شاعیر هه‌یه، ئیمه‌ش هه‌ین، به‌هه‌شت هه‌یه
و جه‌ه‌ننه‌میش هه‌یه، که‌سه‌کان بی گوناهن له‌به‌هه‌شتن، جه‌ه‌ننه‌م
له‌ژیانه، ئیمه‌ گوناهمان نییه، ته‌نیا ئەوه نه‌بیت جییان هیشتووین.
نازانریت بۆ جییان هیشتووین، که‌سه‌ مردووه‌کان که‌سانی دل‌رەشن،
خۆپه‌رستن، یان به‌پێچه‌وانه‌ ئیمه‌ گوناهبارین.

پیشگریمانه‌ی ئەوه ده‌که‌ین:

(حه‌مه‌ عه‌باس) پرسیاره‌که‌ی به‌گومانه‌وه کردبیت، پرسیاریکی
فەلسه‌فیه، وینه‌ شیعرییه‌که‌ خه‌یالییه. بروای به‌وه نییه به‌هه‌شت و
جه‌ه‌ننه‌م هه‌بیت. ئەوانه‌ی له‌به‌هه‌شتن گوناهبارن، به‌لای که‌مه‌وه
له‌به‌ر ئەوه‌ی ئیمه‌شیان به‌جیه‌یشتوو، پرسیاریان لی نه‌کردوو. ژیان
جه‌ه‌ننه‌مه‌ و پراوپه‌ له‌گوناه.

له‌م شیکردنه‌وه‌یه‌دا دهرده‌که‌ویت به‌مه‌به‌ست بووبیت، یان نا
ژماره‌یه‌که‌ ده‌سته‌واژه‌ و دهربرین و مه‌به‌ستی به‌کاره‌یناوه، خوینەر
ده‌توانیت فره‌ واتایی و فره‌ مه‌به‌ستی و فره‌ لیکدانه‌وه‌یان پی
به‌خشیت.

ئەنجام:

- (حەمە عەباس) مەرۆڭىكى ھەستىياري رەتتندراوى دەستى ژىنە.. بوونى لەمردن دەچىت، بەلام لەبوونيدا سەرقالە. ئەو بەپىچەوانە دەستى بەژيان کردوو. لەسببەنيۆە، لەدوئىنى دەروانىت. پىش كات كەوتوو، لەمردنەو بەرەو عەشق و دلنەوايى و سەرقالبوون دەچىت، خۆى لە (تۆ)دا كەسى دووھى بەرانبەرى دەدۆزىتەو. لەدابرانەو بەرەو ھاوتابوون بەكەسىكى دىكە دەچىت.
- شاعىر تارىكى و رەش بەواتاى ھەلگىرانەوھى دۆخى دەروونى ئەم دوو پىكھاتە كۆمەلايەتى و سىياسى و خودبىيەى رەش و تارىكى بەكارھىناو، واتاى نوئىيان پى دەبەخشىت، چونكە ئەو دەرەوشانەوھى (تۆ) لەنيۆ تارىكدا دەبىنيت. ئەمەش بەواتاى لەنيۆبەردنى رەشبينى دىت، ھەرچەندە لەكەشىكى تۆقینەرى رەشبينى و گفتوگو لەگەل مردن دەيەويت و اتاكان ھەلگىریتەو.
- دەقنوس ھىما و دەستەواژەى گىرانەوھى كەمى بەكارھىناو. وئىنەكانى وئىنەى دوان و گفتوگويەكى نيۆەخۆيى و گوتارىكى ئاراستەكراوہ بۆ تۆ، گويگر و خوينەر.
- واتا لای ئەم نووسەرە ئەو واتايە سروسشتيانە نييە، كە وشەكان لەخۆى گرتوون، واتاى نوئى بەواتاكان بەخشىوہ.

وتاي ھەلگەپراوہ و دژ

لە باشى بۆ خراب

ئاشتبوونەوہ لەگەل مردن
لەتارىكى ... تۆ دەدرەوشىتەوہ

من له پوناكى تاريك تاريك تاريك
شه و زيده
تاريكى ... راهاتن
مردنيك قه زارم... دوو مردن له پيشه
له ميژ به ژيان سه قالم... هه نديكيش بير له مردن بکه مه وه
له سببينه وه ديم.. به ره و دويني ده چم
پوشناييەك راوم دهنيت

واتا له خراپه وه بو باش

تاريكى..... پوناكى ده به خشيت
دلتهنگي و ژاواژاو و راگردن خوشي ده به خشيت
بيدهنگي..... مرچه ي ماچ بگاته كه شكه لان
مردن خوشتره له ژيان
دووري ريگا... نيعمه ته له گه ل تو
ناوت دهنيم گول... كه ده تبينم ده بيته وه خونچه
خه ونى رهش و سپي تو ده يکه يته وه پهنگاو رهنگ
هه تا تاريكى تاريكتر بيت... تو پتر دهره وشييته وه
ده بمه گول... بو ئه وه ي ماله كه م له دلره قى ژيان بپاريژم

- (حه مه عه باس) له كه شى كتیب و شيعر و وشه دا ده ژيت، و اتا
ژيان لای ئه و په يوه سته به م دوخیکه وه، په يوه سته به عه شق و سه خته
ريی ژيانه وه. واتای وایه ئه و به دواى رسته و دريژدادرپيدا ناگه پریت،
وشه ی گرتووه، کورت و پوخت دده ویت، وینای زهنی وینه

همه پرهنگه‌کانی خوی و ده‌وروبه‌ری خوی پی ده‌کات. بویه‌شه وشه هیز و ده‌سه‌لاتیکی فراوان به خوینهر و وهرگر ده‌دات، واتای جیاجیا به‌ده‌برپین و په‌یف و جوانیه‌کانی ئه‌و وشانه ده‌دات، که شاعیر مه‌به‌ستیته‌تی، یان له‌بنه‌ره‌تدا مه‌به‌ستی نییه و رقی لییان ده‌بیته‌وه و لییان بیزاره.

- له‌هر وشه‌یه‌کدا، ده‌کریت خوینهر خوی به‌خواه‌نی دؤخ و باری ده‌روونی و پیکه‌اته‌ی کومه‌لایه‌تی و هه‌لکشان و داکشانه‌کان بزانیته، ئه‌مه‌ش ده‌ق و واتاکه‌ی له‌داب‌ران و مردنه‌وه به‌ره‌و زیندوو‌یه‌تی ده‌بات. ده‌سه‌لات به‌خوینهر ده‌دات فره واتایی و فره تیروانین و فره په‌نگی پتر به‌واتا مه‌به‌ستداره‌کانی خودی شاعیر بدن - له‌نیو ده‌قه‌کاندا ده‌توانین زور له‌په‌گه‌ز و گریمانه و پیش‌گیرمانه‌ی دیکه‌ی زمان بدوزینه‌وه، که فکر و خه‌یالیمان فراوانتر ده‌کن. واتا و به‌های وشه و به‌کاره‌یتانی هیز و وشه و وینه شیعرییه‌کان کاریگه‌رت‌ر ده‌رده‌خه‌ن.

- کرده‌ی راپه‌راندنی مه‌به‌ست و به‌دیه‌یتانی وینه خه‌یالییه‌کانی نیو ده‌قه‌که، ده‌کریت وینه و به‌دیه‌یتانی هه‌قیقی بن. شاعیر ئازادانه، ناخی خوی ئازاد کردووه له‌چو‌نیته‌تی ده‌برپین و ده‌سته‌واژه و ویناکردنی شته‌کان و تیفک‌رینی خودی خویدا... ده‌قه‌کانیش ئازادیان به‌خوینهر داوه، له‌شیک‌ردنه‌وه‌دا ئازاد بن.

سه رچاوه كان:

- اوغدن و رتشاردن، معنى معنى دراسة لنص اللغة فى الفكر والعلم
الرمزية، ترجمة د. كيان احمد حازم يحيى، دار الكتاب الجديد المتحدة،
طبعة الاولى ، ليبيا، ٢٠١٥.
- د. تاليب حوسين، واتاسازى وشه، چاپخانهى رۆژههلات، ههولير،
چاپى يه كه م، ٢٠١١.
- حه مه عه باس، دهفته ره كانى باخه لم، خانهى موكرىانى بۆ چاپ و
بلاوكر دهنه وه، ههولير ، ٢٠١٨.
- احمد مداس، تحليل الخطاب الشعرى فى منظور اللسانيات النصية،
جامعة محمد خضير، جزائر، ٢٠٠٤.
- قان داىك، نظرية الادب فى القرن العشرين، ترجمة محمد العمري،
افريقيا الشرق، الدار البيضاء، المغرب، ١٩٩٧.
- جوان لاينز، اللغة والمعنى والسياق، ترجمة د. عباس صادق
الوهاب، دار الشوعون الثقافية العامة، بغداد. ١٩٨٧.

بەشى سېيەم

شىكارىكى پراگماتىكى بۆ شىعەرى "بىگۆر"

سەرەتا

راستە لە شىعەرى مۆدىرن و نوپخوۋى كوردىدا، رستەكان ھەموو بەيەكەو بەستراون و وینە شىعەرىيەكان رۆلى سەرەكى لەگەياندىنى پەيامى شىعەرى دەگىرن، وشە لە نىو گەمەيەكى بەردەوام دايە. لىژەدا ھەولەدەين شىعەرى "بىگۆر" شاعىر (ھەمە عەباس) شى بەكەينەو، كە لە كۆشىعەرىكى بەناوى "سېبەرى خۆم لى ھەرام مەكە" بلاوكر اوھتەو.

ديارە ئەگەر بمانەوئىت لە پوانگەيەكى پراگماتىكى ئەم شىعەرە شىكار بەكەين، دەبىت لە ھەر چوار ئاستدا (كرەدە قسەيىەكان، بەرگىرمانە، لىكەوتەى لىكەوتەكان و نىشانەكان) دىرە شىعەرەكان لە ژىر نەشتەرگەرى زماندا چارەسەر بەكەين، يان ھۆكار و شىۋاز و دەرەنجامەكانى ئەو پىكھاتە دەروونى و كۆمەلايەتى و رەوانىيىزى و گوتارى دەقەكە بەخاوەن بەكەينەو، ئەو كاتە دەتوانرئىت بگوترئىت واتايەكانى دەقەكە ھاوپىك دەبن لەگەل ئەرك و مەبەست و شىۋاز و خواستى (شاعىر و خوئنەر).

کرده قسه‌بیه‌کان:

با له‌وه ده‌ست پی بکه‌ین، که هه‌ندیک زمانه‌وان پشیان وایه رسته ده‌بیت دوو رو‌نانی هه‌بیت، یه‌کئیکیان فرمان و ئه‌وی تریشیان پرسیار، هه‌ندیکی دیکه‌ش وای بو ده‌چن، که تیوری زمان پیویستی به (بنه‌مای ئاخاوتن)ه. (قه‌یس کاکل، وانه‌ی ماسته‌ر ۲۰۱۵)، هه‌روه‌ها کرده قسه‌بیه‌کان په‌یوه‌سته به دوو بنه‌مای گرینگ (هه‌موو گوتنیک بو ئه‌نجامدانی مه‌به‌ستی قسه‌که‌ره) و وه‌سفی بارودوخ، ئه‌رکینکی دیکه‌ی گوتنه (د. محه‌مه‌د مه‌عرف، ۲۰۱۱، ۲۰۷).

که‌واته، که شاعیر ده‌لیت:

شه‌و گورپنکی بو کچینی خوی هه‌لکه‌ندو
به‌دیار سه‌رابه سه‌رابیه‌کانه‌وه
له قاقای پیکه‌نینی دا

لیرده‌دا باس و وه‌سفی هه‌لومه‌رجی (شه‌و) ده‌کات، که له‌راستیدا په‌یامه‌که خودی (شه‌و) نییه، به‌لکو په‌یوه‌سته به فکری تاریک بینیه‌وه. وه‌سفی ناکوکی و ململانیه‌کی کومه‌لایه‌تی ده‌کات، خه‌مبار و ترسناک و درپدانه ده‌کات، که په‌یوه‌سته به چاره‌نووس و نازاره‌کانی ئافره‌ت. (کچینی) قوربانی ده‌ستی تاریک بینیه، که لیرده‌دا به (شه‌و) چویندراوه، یاخود کاره‌کته‌ری سه‌ره‌کی وینه شیعرییه‌که بوته شه‌و، بکه‌ره‌که شه‌وه. که‌واته شه‌و نیشانه‌ی تاریکییه راسته‌وخویه‌که نییه، که فیزیکی و سروشتیه، به‌لکه شه‌و هیمایه بو هیزیک، که ئافره‌تی کرودته قوربانی. له‌هه‌مان کاتدا شه‌و کاری (گورپه‌لکه‌ندن) ئه‌نجام ده‌دات.

ئینجا وای لیها‌تووه، ده‌یه‌ویت رای بگه‌نینت، ئیدی پیویست ناکات، هینده‌جدیی بن، ژیان و چاره‌نووسی (کچینی) سه‌رابیکه و ناگیریت، بو‌یه ئه‌مجاره به‌گالته‌پیکردنه‌وه (له قاقای پیکه‌نینی دا). لیرده‌دا پیکه‌نین

به واتای دلتهنگی کاره کتیره قوربان بوو که دیت. واتاکه‌ی هه‌لگه‌راو‌دیه، خودی واتا و مه‌به‌ستی ئه‌و وشه‌یه ناگه‌یه‌نیت، به‌لکو هاو‌بیژده، پیچ‌ه‌وانه‌یه، قوربانیه‌که‌ی ده‌ستی (شه‌و)، دلته‌نگه، په‌سته، ئازاری هه‌یه، پیویسته له‌بیری نه‌که‌ین تاوانکار و قوربانی هه‌ر یه‌کیکن، لیژدها (شه‌و) ئه‌و رۆله ده‌گیریت. ئه‌م (قاقایه) وه‌کو لایه‌نیکی ده‌روونیش نیشان‌دراوه، گالته‌جاری به‌تاوانه‌که‌ی شه‌و نیشان ده‌دات.

تاریکی هه‌تیوو مایه‌وه و بوو به هه‌لم
پاشه‌و پاش راکه‌راکی میژوو دوا‌یی نایی
چاوه‌روانیمان به دیار خه‌ونه دارینه‌کانه‌وه
شه‌وچه‌ره‌ی شه‌واره‌یه‌کی ئه‌زه‌لی و
ده‌فته‌ریکی نه‌نووسراوی چاره‌نووسه

زمانناسه کلاسیکیه‌کان، پێیان وابوو زمان ته‌نیا ئه‌رکیکی هه‌یه، ئه‌ویش پیناساندنی دۆخه تاییه‌تییه‌که‌یه، به‌لام ئیستا مه‌به‌ستیکی قولتر له‌دوا‌ی وه‌سفه‌که هه‌یه، ئه‌ویش مه‌به‌ستی قسه‌که‌ره. (د. محهمه‌د مه‌عروف فه‌تاح، ۲۰۱۱، ۲۰۸) که‌سی سینیهمی تاک، که خودی شاعیره باسی دۆخیک ده‌کات، ئه‌و دۆخه‌ش بریتییه له تاریکی، به‌لام تاریکی ده‌به‌زیت و ته‌نیا ده‌مینیته‌وه و له‌ئه‌نجامدا، تاریکی هیچ به‌رجه‌سته‌یه‌کی مادیی نییه، ده‌بیته هه‌لم.. ئیدی له‌شونینیکی دیکه له‌ریگه‌ی به‌کاره‌یتانی وشه‌ی (ئیمه)، ئیمه ده‌بیته‌وه کاره‌کتیره‌ی نیو بابه‌ت و باس و دۆخه‌که، (حه‌مه‌عه‌باس) ده‌لیت:

خه ونیکیان هه یه، که ئیدی دارینییه..

لیره دا (خه ونی دارینه) وه سفه بۆ واتا و دوڤخیکی هه لگه پراوه له وهی له نیو دیره که دا ده بینریت. (دهفته ری نه نووسراو)، ئه وه دهفته ره ئاساییه نییه، که راسته وخۆ ده بینریت، شوینه که بۆ نیشان دان و هه لگرتن و پیداپوونه وهی بیره وه رییه کانه، پیداپوونه وهی کات و سه رده مه کان، پیداپوونه وهی رووداوه کان ده گه یه نیت. لیره دا کرده قسه یی ناراسته وخۆ ده بینریت. (دهفته ری سپی)، به واتا و مه به ستی کرده قسه یی نائاشکرا و ناراسته وخۆ دیت. ئه مه ش یه کسانه به (کچینی)، که کرده قسه یی ئاشکرایه و راسته وخۆ و بی په ناو به لاریدا بردنی مه به ست و دوورخستنه وهی شته کان په یامه که یی ده ربړیوه، هه روه ها (شه و) کرده قسه یی ناراسته وخۆیه، یه کسانه به (تاریکی)، که کرده قسه یی ئاشکرای راسته وخۆیه.

ئه ستوی کی

راستکردنه وهی هه له یی دروستبوون هه لده گری

لیره دا کرده قسه یی ناراسته وخۆ به رجه سته ده بیته، گافیک ده پرسیت ئه ستوی کی؟ واته قسه که ر له گوینگره که یی ده پرسیت، بۆ ئه وه هه موو بوون و نه بوونه کی به رپرسیاره. ئه مه مه سه له یه کی قولی فکری و فه لسه فییه.

لایه نیکی دیکه ئه رکی رسته و راپه راندنی کرده قسه هه واله، یه کیک له ره گه زه کانی کرده قسه یی له بواری پراگماتیکدا به شیوه یه کی سه ره کی هه واله، یان راگه یاندنی هه والیکه، که پشت به گه یاندنی زانیاری ده به ستیت، لیره دا شاعیر ده لیت:

کاتژمیر هزره له قتووکی داخراو ده ئاخنی

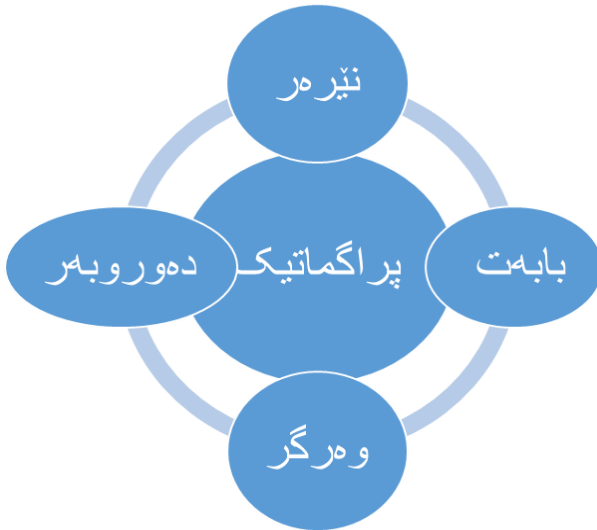
ته نی چاوه کانم ده با

له پشت ساوایی بوونه وه دهو ستم
هه موو ریگاکان دینه وه ئیره

دهچمه بیابانی فرمیسک و
دهچمه بوشاییه کانه وه و
قه وارهیەک به قهه خویمان داگیرده که بین
سه قهر ده مامکنیکه ده بیه ستم.

واتای پراگماتیکی له سهه چوار بنه ما بهنده، که بریتین له (قسه که ر
speaker ، گوینگر hearer ، بابهت، topic ده و روبه ر cotext).
(عه بدو لو واحد موشیر دزه بی، ۲۰۱۱، ۲۷).

له م چهند دیره ی سه ره وه دا ئه وه مان بو درده که ویت، هه وال وه کو
ره که زیکی گرنگ و سه ره کی ئاخاوتن و گه یاندنی مه به ست و به دیهیتانی
کرده قسه به رجه سته.

له شيعرى "بيگور" دا
قسه كهر (من) كه سى يه كه مى تاك (شاعير) ه.
(ئيمه) كه سى يه كه مى كويه، وه كو له م گوتنه دا به ديار ده كه وئيت
(چاوه پوانيمان).

خومان (ئيمه) كه سى يه كه مى كو.
(ئو) كه سى سئيه مى تاك. (شه و)، (تاريكى).
(من) كه سى يه كه مى تاك له (دئنه وه لام)، واته (ئوان دئنه وه لاي
من).

گوڤگريش

ئيمه ين، هيچ گوڤگريكى راسته وخو ديار نييه، تاكو ئهم باره
پراگماتيكييه دروست بكات، كه گوڤگريكى ئاسايى هه بيئت. گوڤگر ئو
كه سانه ن كه ده قنوووس له خه يالى شيعريدا دروستى كردوو، يان
خوينه ره كاني ده قه شيعريه كه ن، يان تويژهر و ئه وانه ن كه شيكردنه وه
بو ده قه كه ده كه ن.

بابهت "كچيني" و باسى بوون و نه بوونه، قسه كه ر، كه شاعيره
شتيكي دروست كردوو، دهيه وئيت بلييت (ئه وهى له م بوون و
نه بوونه دا ده مينئيت ه وه ته رميكه، پسوله ي چوونه ژووره وهى هيچ
گورستانىكى پئ نييه)، كه واته بابته كه په يوه سته به جه ده ليه تى بوون،
مردن. كه شوين رولى سهره كى تيدا ده گيڤييت، چ له ناو نيشاندا چ له
دواين ديڤدا، كه ئيدى ئو ته رمه ، ئو بوونه ي ده پوييت و ده مرييت،
شوئنى مانه وه و ناشتن و ئارامبوونه وهى نييه، بويه گورستان دواين
شوئنى مردوو له دواى مردنئيش، مردنه كه كرديه كه ي به دى
نه هاتوو ده بيئت، چونكه پسوله ي چوونه ژووره وهى شوئنى نييه.

دەوروبەر

بايەخى پراگماتىك لەۋەيە، كە واتا ھەر بەتەنيا بەرپستە و واتاى فەرھەنگى نابەستىتەۋە، بەلكو بەدەوروبەرى دەبەستىتەۋە، ئەمەش وادەكات واتا كۆتايى نەيىت. چونكە كاتىك دەلەين "بىگور" واتە:

شويىن نىيە، كەسەكە لەدەرەۋەى شويىن داىە، بى شونە، ھىچ شتىك لەژياندا جى ناھىلىت. بى ناۋنیشانە، بى بوونە. كات و زەمەنى نىيە.

دەچمە بىابانى فرمىسك

فرمىسك شويىن نىيە، ھەرۋەھا بىابانىش تەر نىيە. واتاى ناراستەۋخوى سروشتى ئەو شتانە ناگەيەنيت، بەلكو واتايەكى خواستراومان پى دەبەخشىت. كەۋاتە لىرەدا لەرووى پراگماتىكىيەۋە، بىابان شوينە، ھەرۋەھا شويىن نىيە، فرمىسك شويىن نىيە و بۆتە شوين. واتاكەى پىچەۋانە بۆتەۋە. كەسەكە "بىگورە" بەدۋاى بوونىك دەگەرپىت، تەر بىت ۋەكو فرمىسك، بەلام ئەو فرمىسكىشى ۋشكە ۋەكو بىابان.

دەچمە بۆشايىەكانەۋە

دىسان بەدۋاى شوينىكەۋەيە، كە بوونى نىيە. بۆشايىە، بەلام ئەم بۆشايىانە شوينە بۆ ئەو.

لەم ناۋەدا

دىسان شوينە تا دەگاتەۋە گورستان.. دىسان گورستان بابەتلىكى بى كۆتايىە، كە نەينىنى بوونى "كچىنى" ئەتكرامى دەستى "شەۋى" لەخۆ گرتۋوۋە. كەس ناتوانىت شىكەرەۋەى ئەو نەينىانە بىت، كە بوونى "كچىنى" بى "پسوولە" يە.

لەشيعردا ھەمىشە پەنا بۆ (واتاى مەبەستدار) دەبردرىت، ھەرۋەھا واتاى تايبەتى و گشتى تىدايە، كە دەلەين واتاى تايبەتى، مەبەستمان

ئەو بابەت و كۆنتىكسانەيە كە پەيوەستىن بەدەوروبەر و بواری پراگماتىكى، واتاى گشتىش، واتا فەرھەنگى و گشتىيەكانە.

لەم شىعەرەدا واتا تاييەتتايەكان دەكرىت لەم چەند دېرە وەرگرىن:

- شەو گورپىكى بۆ كچىنى خۆى ھەلكەند واتا (رۆژ نىيە،
تارىكىيە، دىرندەيە، بىنىن لەدەستدراوہ و ھەستىپىكردن قورسە،
ئايىندەيەكى ناپەسند و جىگەى گومان و خراب بەدى دەكرىت).

- تارىكى ھەتيو ماپەوہ بەواتاى ئەوہى

(لەبەر ئەوہى رۆژ نىيە و شەوہ، واتە ژيان لەقەيران داپە و يەكتر
بىنىن و ناسىن و ھاوكارىيە و بەكۆمەل ژيان و ھارىكارى و
بەيەكەگەيشتن و پەيوەندىكردن لاوازە و بەرەو كىشەيە، تارىكى تەنيا
دەمىنئىتەوہ، ھەموو ھىزەكانى دىكە كە ھىزى رپووناكى و رۆژە
لەبەردەم تارىكدە شكاون، يان لەبەر خرابى ھىزى شەو شۆيىنەكەيان
بەجى ھىشتووہ، يان پىشتيان كر دۆتە شەو).

- چاوەرپوانىمان بە ديار خەونە دارىنەكانەوہ (خەون نىيە،
وشك بووہ، خەونەكان زىندووئەتيان تىدا نەماوہ، خرابىن، ھىوابەخش
نىن).

واتا گشتىيەكە

وہكو: گورستان، كاژمىر، كچىنى، گورھەلكەندن، تارىكى، شەو،
دەمامك، رىگاكان ... تاد.

گوتنه کانی نیو کرده قسه بیه کان

به پیی بۆچوونه کان کرده قسه بیه کان باسی جیاوازی نیوان سی
جۆر قسه کردن دهکات (قسه ی هه والدان، قسه ی پرسیار، قسه ی
فه رماندان). (محهمه د محهمه د یونس، ۲۰۰۴، ۳۳).

ئه گهر ئه م بۆ چوونه به سه ر شیعری "بیگۆر" جیبه جی بکه یین،
بۆمان ده رده که ویت که:

۱- هه والدان

- شه و کچینی خوی هه لکه ند.

- تاریکی هه تیوو بوو.

- هه موو ریگا کان دینه وه لام.

- سه فهر ده مامکتیکه ده بیه ستم.

پسوله ی چوونه ژووره وه ی هیچ گۆرستانیکی پی نیه.

به پیی بۆچوونه زمانه وانیه کۆمه لایه تی و پراگماتییه کان
له پیکهاته ی هه والدا ئه وه مان بۆ ده رده که ویت پیویسته (دروستی و
هه له، راست و درۆ) وه کو بنه ما بۆ ساخکردنه وه ی نیوه رۆکی
هه واله که به کاربه یتریت، چونکه (له م جۆرانه دا قسه که ر خوی ده کات
به شایهت و جهخت له سه ر دروستی نامه که، یان هه واله که ده کات و
گوینگر دُنیا ده کات، که گوتنه که دروسته و ئه و دُنیا بیه له راستی
نامه که ده رده که ویت. به واتایه کی دیکه قسه که ر سه رچاوه ی زانیارییه
و زانیارییه که ده دات به گوینگر و کاردانه وه له گوینگر روونادات ته نیا
زانیارییه که ی پی ده گات. (د. ساجیده عه بدوللا فه رهادی، ۲۰۱۳، ۴۷).

۲- پرسپار

ثامانجی پرسپارکردن دستخستنی زانیارییه، له‌رسته‌ی پرسدا گوئگر به سه‌رچاوه‌ی زانیاری داده‌نریت، چونکه قسه‌که‌ر زانیاری لانییه ده‌یه‌وئیت به‌هۆی پرسپارکردنه‌وه ئه‌و زانیارییه به‌ده‌ست بینیت. (د. ساجیده‌عه‌بدوللا فه‌ره‌ادی، ۲۰۱۳، ۴۸). به‌واتایه‌کی دیکه پرسپار کردن، یان کرده‌ی کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری له‌نیو ده‌قی شیعریدا مه‌رج نییه راسته‌وخۆ کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری بیت، له گوئگره‌کانی، به‌لکو گه‌رانیکی فکری و ره‌وانیژی و خولقاندنی که‌شیکی پر له‌گومان و سه‌رسورمانه، له‌پیناو دروستکردنی وینه‌یه‌کی زهنی، یان جوولاندنی خوینهر بۆ ئه‌وه‌ی بیر بکاته‌وه و به‌دوای وه‌لامیکی گونجاودا بگه‌ریت. (حه‌مه‌عه‌باس) ده‌لئیت:

ئه‌ستۆی کئی

راستکردنه‌وه‌ی هه‌له‌ی دروستبوون هه‌لده‌گرئ.

۳- فه‌رماندان

ئه‌م جوړه پرسته‌یه یه‌کیکه له‌جوړه‌کانی پرسته‌ی داخوازی، که قسه‌که‌ر داوا له که‌سی دووهم ده‌کات، کاریک بکات، یان هه‌لوئستیک بنووئیت، یان به‌په‌چه‌وانه‌وه بۆ قه‌ده‌غه‌کردنی کاریک به‌کار ده‌هینریت. به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ئه‌م جوړه پرسته‌یه به‌هۆی کاری پرسته‌که‌وه دروست ده‌بیت. (د. ساجیده‌عه‌بدوللا فه‌ره‌ادی، ۲۰۱۳، ۴۹). هه‌ندیکی دیکه پینان وایه (کرده‌ی فه‌رماندان به‌کاردیت بۆ ئاره‌زووی قسه‌که‌ر، که کاریگه‌ری بکاته سه‌ر وه‌رگر له داها‌توودا له‌ریگای داوا و ده‌رکردنی فه‌رمان و داوا و پینشیار و... تاد). (د. عه‌بدولواحید موشیر دزه‌یی، ۲۰۱۱، ۶۰).

لهم دهقه دا به کارهینانی کرده و ههوالی فه رماندان به کارنه هینراوه.

لیکه وته ئاخاوتنیه کان:

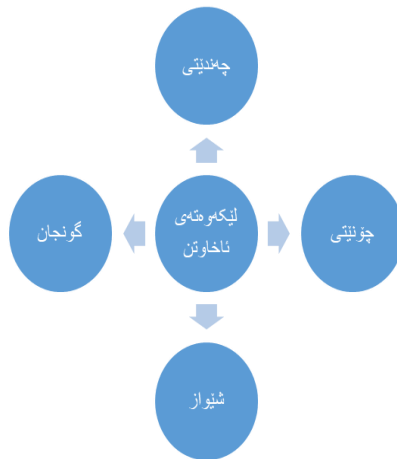
وهها شیکراوه ته وه که (ئاخیوه ران ده توانن مانایه کی زیاتر یان جیاوازتر ده ربیرن له وهی که دهیلین یان دهینووسن). (قهیس کاکل، ۲۰۰۱، ۱۲). که واته له شیعری "بیگور" دا شاعیر دهیه ویت واتایه کی زور جیاوازتر له وه پیشکەشی گوینگر بکات، که له وشه ئاساییه کاندا ههیه. "شه و گوری کچینی خوی هه لده که نی". ئەمه واتای زور جیاوازتر پیشکەش دهکات، له وهی که سیک گوریک لی بدات و خوی تیدا بشاریته وه.

ئینجا لیکه وته کان دابهشی سه ر سی جور کراون (گشتی، تاییه تی، ته قلیدی) له گشتییه که دا لیکه وته له ناو رسته که دا سه رچاوه ده گریت، که ده لین هه ندیک کتیم هه یه، واته زورم نییه، هه ر ته نیا هه ندیکم هه یه. له لیکه وته ی تاییه تیدا هه میسه له گوتندا ده بینریت، لیره دا زانیارییه کان له ناو وشه دا به دی نایه ت، به لکو پیویست به زانیاری دنیایی هه یه. نمونه دایک: ده توانی به یانی سه رم لیبه دیت؟ کور: به یانی مه کته بم هه یه. که واته لیره دا وه لام له ریگه ی به لی و نه خیر نییه. له لیکه وته ی ته قلیدیشدا پشت به بنه ماکانی هاریکاری نابه ستیت و مه رج نییه له ئاخاوتندا روودات و په یوه ندی به واتای تاییه تی وشه کانه وه نییه. (مه مه د مه عرفه فاتح، ۲۰۱۱، ۲۱۶).

شعیر خاوه نی یاسایه کی تاییه تی گوتن و به کارهینانی زمانه، به پنی ئه و ده وره به ره ده روونی و ههستی و زهینانه ی شاعیر له پینا و خولقاندنی که شیکی بهرز پر له ور و ژان و هه ستبزوین و پر له جووله ئه نجامی ده دات.

زمانی شاعر به شیکی زوری لادانه واتاییه کانی زمانی شاعر دهگریته وه، لادانی واتایی تاییه تمه ندییه کی زمانی شاعر، هستی مروقی پی دوروژنییت، به وهش دستکاری ئه و په یوه ندییه دهکات، که له نیوان ناو و ناو لیتراودا هیه، گوران له واتاکان دهکات، به مه بهستی رازاندنه وه، واته وشه کان بو ئه و مه بهسته به کارناهیین، که له کومه لدا باوه و ئاساییه، ئینجا ئه و گورانه به به زاندنی بنه مای هاریکاری ده بییت. (د. عه بدولواحید موشیر دزهیی، ۲۰۱۱، ۸۴).

له مهش پتر وشه به سه رچاوهی پیکهینتری زمانی شاعر و ئامرازی دهستی شاعیر داده نریت، سه رباری رولی وینه له زمانی شاعیردا، ئه ویش به لادان له زمانی ئاساییدا دروست ده بییت. (سیمونیش) ده لیت شاعر وینه یه کی دواوه. زمانی شاعر وروژاندنی ههسته و لایه نی خودی مروقی تیدا رهنگ ده داته وه (د. عه بدولواحید موشیر دزهیی، ۲۰۱۱، ۸۵). بو زانیاری پتر بروانه ئه م سه رچاوانه: (دیل کارنجی، د. ت، ۱۸۳)، (میدیا، ۱۹۹۸، ۱۸۷)، (مصطفی مندور، ۱۹۷۴، ۱۸۳).

له باره‌ی لیکه‌وته قسه‌ییه‌کانه‌وه (گرایس) چوار بڼه‌مای داناوه (چه‌ندیتی و چوڼیتی و په‌یوه‌ندی (گونجاو) و شیواز) ئه‌گه‌ر ئه‌م چوار بڼه‌مایه له‌سه‌ر ده‌قی "بیگور" جیبه‌جی بکه‌ین ده‌کریت به‌مجوره شیکارییه پراگماتیکه‌ی خو‌مان ئه‌نجام بده‌ین:

یه‌که‌م - چه‌ندیتی:

لیرده‌ا نابیت زیاده‌ره‌وی له پیدانی زانیاری بکریت، ده‌بیت به‌ پیی

پیویست بیت

به‌لام سه‌یر ده‌کریت، بڼه‌مای لادان به‌هوی ئه‌وه‌ی ده‌قه‌که شیعره و یاری به‌وشه و ویناکردن و دربرین و هه‌لگیرانه‌وه‌ی واتای وشه‌کان هه‌یه، بڼه‌ماکانی لادان باشت‌ر له‌ده‌قی "بیگور" دیته‌وه، چونکه ئه‌و زانیاریانه‌ی له‌بڼه‌مای چه‌ندیتی هه‌یه، له‌ دۆخی پیویست ده‌رچوو، لیرده‌ا گوینگر، بوونی نییه و به‌شداری له‌ قسه‌کردنه‌کاندا ناکات، تا‌کو زانیارییه‌کان فره‌بکات.

یاخود زانیارییه‌کان ده‌بیت به‌پیی پیویسته ده‌سته‌به‌ر بکریت، ئه‌مه‌ش له‌دوو رینگاوه ده‌بیت وه‌کو :

- به‌شداری به‌گویره‌ی پیویست بیت.
- به‌شداری زیاد له‌ پیویست نه‌بیت. (د. عه‌بدلواحید موشیر دزه‌یی، ۲۰۱۱، ۷۳).

به‌شیوه‌یه‌کی دیکه ده‌توانین بلین، شاعر خوی په‌یره‌وی (کورت گوتن و دربرین و چرکردنه‌وه) ده‌کات، بویه به‌پیی پیویست شته‌کان ده‌گه‌یه‌نیت، هه‌میشه زمان له‌پیناو کورتکردنه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌کان به‌کارده‌هینیت.

(حەممە عەباس) دەلیت:

هەموو رینگاکان دینەو لەلام

لەم دەربەرینەدا شاعیر زۆر بە کورتی، بێ ئەوەی هیچ زیادەگوتنیک بە کاربەینیت، وەکو ئەوەی وەلامی پرسیاریکدا بلیت، (هەموو رینگاکان دینەو لەلام). واتە هەر هیندە دەلیت، کە گوێگر پێویستیەتی، بە لای ئەوەدا نەچوو ئەماژە بەو بەکات، بۆچی و چۆن و کەس و بەج شێوەیەک رینگاکان دینەو لەلام. یاخود هیچ وەسفیک ئێو هەموو رینگایانە ناکات، ئەماژەش بەو ناکات چەند رینگایە، رینگەکان چۆن، دوورن، درێژن، شێوەی پێچاوپێچە، یان راست، رینگە قیرتاون، یان خۆل.

گرنگ ئەوە وەکو وابەستە بوونیک بە بنەمای هاریکاری چەندی تەنیا هەر هیندە دەلیت، کە پێویستە و هیچ زیادەگوتن و شتیکی ئەماژە بێ نەکردوو، کە دەبیتە مایە زیادە ئەماژەپیکردن زانیاری و مەبەست و وەسف و گیرانەو و ویناکردن ... تاد.

دووەم - چۆنیەتی:

بنەمای هاریکاری چۆنیەتی، پەیوەستە بە دەربیرینی راست و دروست و واقعی، بەلام ئێمە باسی دەورو بەر و کەشی نووسینی شیعەر دەکەین، بۆیە لادان لە بنەما سروشتییەکانی بەکارهێنانی وشە، لەنیو گوتاری دەقی شیعریدا زەقتەر دەردەکەوێت. بە شێوەیەکی دیکە دەتوانین بڵێین دەبیت گوتنەکان راست بن و نابیت گومانەت لە راستی دەربیرنەکان هەبیت و قسەکان نابیت بێ بەلگە بن. بە واتایەکی دیکە قسەیهک مەکە، کە گومانەت هەیه راست بیت، یان بەلگە پوونت نەبیت. (د. عەبدولواحید موشیر دزەیی، ۲۰۱۱، ۷۲-۷۴).

لہم دہقہ دا (حہمہ عہباس) بہ شیوہیہ کی قول پیرہوی بہ کارہینانی
 وینہی خہیالی کردوہ، کہ ئہمہش پیچہوانہی ویناکردن و بہ کارہینانی
 زانیاری راستہقینہ و بہ لگہ دارہ. ئہمہش پیوہندی بہ شیوازی نووسینی
 شاعر و بہ کارہینانی زمانی شاعرایی ہہیہ.

سئیم- گونجان

گوتہکان دہبیت گونجاو بیت لہگہل پیویستی و داوای گوینگر، نہک
 بابہت بگوریت و لہوہلامہ گونجاوہ باوہ دروستہ کہ رابکات.
 بہ شیوہیہ کی دیکہ دہتوانین بلین (دہبیت بہ شداریہ کہ گونجاو بیت، نہک
 بابہت بگوریت و کوتایی بہ قسہ بہینی..

لہ کردہوہدا زمانی ئہم دہقہ شاعراییہی، کہ ئیمہ لہم شیکردنہوہیہدا
 ہہلمانبزاردوہ، بریتیہ لہ بہ شداریہ کی گونجاو، کوتایی قسہکان،
 پیوہندیان بہو خہیالہ شاعراییہوہ ہہیہ، کہ شاعیر دہیوہیت لہنیو
 ہہست و نہست و بوچوون و ویناکردنہ شاعراییہ کہیدا دروستی بکات.
 (حہمہ عہباس) دہلایت:

ہزرم لہ قنویکی داخراو دہئاخنی

تہنی چاوہکانم دہبا

لہم وینہ شاعراییہدا بی ئہوہی زانیاری نادرست و لابہلا ئاماژہ پی
 بکات، دہلایت: (لہرینگہی بہ کارہینانی جیناوی لکاوی (ی) ئاماژہی بہ (ئہو)
 کردوہ، بی ئہوہی وشہی (ئہو) بہ کاربہینیت، لہ (ہزرم) دا بی ئہوہی (من)
 بہ کاربہینیت لہرینگہی جیناوی (م) کاری گہیاندنی مہبہست و زانیاریہکانی
 گہیاندوہ. بی ئہوہی بجیتہ نیو دریتداری و ئاماژہکردن بہ چوہنیہتی و
 شیوہ و گرفت و مہترسی و کاریگہری و خرابی قوتوہ کہ بکات، دہلایت

(داخراو)، واته بهزۆر و بئ ئەوهی هیچ دهرفتهیکی جووله و کارکردنی ئارهزوومهندانهی هه‌بیت، له‌م چوارچیوه‌ زیندانی ده‌کریت. به‌گشتی شاعیر به‌چری و پوختی مه‌به‌سته‌کانی خۆی گه‌یاندوه، ئەمه‌ش گرنگی به‌کارهینانی بنه‌مای هاریکاری له‌چۆنیه‌تی گه‌یاندنی زانیاری و هاریکاریکردنی وه‌رگر و خوینه‌ران نیشان ده‌دات، که شاعیر ده‌توانیت ته‌نیا ئەو زانیارییه‌ دروستانه‌ بگه‌یه‌نیته‌ خوینه‌ره‌کانی، که راست و دروستن و نادرستی و نه‌گونجان له‌دوای خۆیان به‌جی ناهیلن. شاعیر شتیکی نامه‌عه‌قولی ناواقیعی له‌م دیره‌دا کردۆته‌ بیرۆکه‌یه‌کی واقعی و گونجاو بۆ گه‌یاندنی بیرۆکه‌ی (فشاره‌ینان و زۆرلیکردن و به‌زۆر چوارچیوه‌دارکردنی عه‌قل و بیرکردنه‌وه).

چوارهم - شیواز

گوته‌کان ده‌بیت شیوازیکی پروون و ئاشکرا بیت، واته کورت و ریکخراو بیت و ته‌مومژاوی نه‌بیت. (د. عبدالواحد موشیر دزه‌یی، ۲۰۱۱، ۷۲).

زمانی شیعر هه‌میشه‌ زمانیکه‌ پشت به‌ره‌وانییژی و لیلی له‌دروستکردنی واتا و هاوواتایی و هاووییژی ده‌به‌ستیت، بۆیه‌ له‌م بواره‌دا که پئی ده‌لین بنه‌مای شیوازی هاریکاری و پشت به‌ لابردنی ته‌مومژ و ئاشکرای و کورتگوتن و ریکخراو بوون ده‌بات، له‌ شیعه‌دا به‌گشتی په‌نا بۆ لیلی و تیکشکاندنی بنه‌ما ریزمانی و واتایی و وشه‌سازیش ده‌بریت، به‌لام قسه‌کان به‌کورتی و پوختی راده‌په‌رینریت، به‌جۆریک له‌هه‌ندیک بواره‌دا قسه‌کان هینده‌ کورت ده‌کرینه‌وه، واتا و مه‌به‌ست و رسته‌کان به‌ ناته‌واوی به‌کارده‌هینرین. ئەمه‌ش دیارده‌یه‌کی ئاسایی و سروشتیه‌ له‌نیو ده‌قی شیعه‌یدا.

ئەم بىنەمايانەى ھارىكارى كە (گرايس) دايناون، رەنگە نەتوانىت ھەموو پىرسىيارە زىمانىيەكان وەلام بەدەنەو، يان كەموكورتيان تىدا نەبىت. شىعر، زىمانى شىعرى بەشىوئەيەكى تايبەت پەنا وەبەر ئەم جۆرە گوتن و دەربرىن و بەكارھىتەنە دەبات، چونكە شاعىر لەپىگەى زىمانىكى كورت و پوخت، ھىندە گوتن و وىئە شىعەرىيەكانى كورت دەكاتەو و بەوشەى چروپ و رىستەى كورت و تەنەت تەواونەكراوئىش وىنا دەكات، كە بىنەماكانى ھارىكارى بگرنەو.

لەھەمان كاتدا زىمانى شىعرى پىرە لەلادان و بەكارھىتەنەى زىمانى (خوازە و كورتىر و پەوانىيرى و پىچواندن و لىكچواندن و ھەلگىرەنەوھى ھەقىتەت بۆ نەھەقىتەت، واقىعى بۆ ناواقىعى، گونجاو بۆ نەگونجاو... تاد) ئەمانەش دەبەنە ھۆكار بۆ دروستبوونى دۆخى (لادان لە بىنەماكانى ھارىكارى). بۆ لىكەدانەوھى لادانەكان چەند شىوازىكى لىكۆلئەوھى لەبارەوھە كراو. (د. عبدالواحد موشىر دزەبى، ۲۰۱۱، ۸۸-۹۱).

پەكەم- لادان لە چەندىتى:

ئەگەر بەشدارى نووسەر و قسەكەر زىاد لەپىويست بىت، ئەوا ئەم لادانە لەنەزانىنەوھى نىيە، بەلكو بۆ مەبەستىكى قولتر ئەم لادانەى بەكارھىتەنەو، تاوھكو شىوازىكى كارىگەر بخولقنىت، وەكو:

پووش لەلای ھەلوایە ھەتاکو پەلۆشەى چىنگ كەوئ

باى ئەدا لوولى ئەدا قوتى ئەدا مانەندى حووت (شىخ رەزا،

۱۲۸).

لەم دەربرىنەى خوارەوھدا (شاعىر ھەمە عەباس) ھەندىك شت دەلىت، رەنگە بەلای خويئەر و وەرگرەكانى ھەندىك زىاد بىت، يان وەكو پىويست نەبىت. بۆ؟ (تارىكى) و (دواى نايى)، (ھەتوو)، (پاشە و پاش)، (ھەلم) و (مىژوو). لەكردەوھدا (خويئەر) رەچاوى ئەم ھەموو شتەى نەكردىت،

له کاتیکدا شاعیر به (تاریکی هه تیوو) دهست پچ دهکات. پاز ده داته سهر ههلم و پاشه و پاش و راکردن و میژوو و دوایی نه هاتن، له م دیرهدا ده لیت:

تاریکی هه تیوو مایه وه و بوو به ههلم

پاشه و پاش راکه راکی میژوو دوایی نایی

له دیریکی دیکه دا (حه مه عه باس) له بنه ماکانی هاریکاری لاده دات، به تاییه تی بنه مای چه ندیتی، ره چاوی ئه وهی نه کردوو که خوینه ر پیویستی به چند هه یه بو ئه وهی پیشکشی بکات، یان به شیوه یه کی دیکه ده توانین بلین، شاعیر پتر له پیویستی و چاوه روانی خوینه ر و وه رگر زانیاری پتری پیشکشی کردوو، وه کو:

چاوه روانیمان به دیار خه ونه دارینه کانه وه

شه و چه ره ی شه واره یه کی ئه زهلی و

ده فته ریکی نه نووسراوی چاره نووسه

له م دیرانه دا شاعیر له باسی چاوه روانیدا به دهم خه ونه دارینه کانه وه پاز ده داته سهر (ده فته ریکی نه نووسراو). له کاتیکدا خوینه ر پتر فکری به لای دۆخی دهروونی و کومه لایه تی چاوه روانیدا ده چیت، نه ک ده فته ری نه نووسراوی چاره نووس.

دووه م - لادان له چۆنیه تی:

قسه ی ناراست و بی به لگه ده گریته وه، که له گه ل واقیعدا ناگونجیت و به چند شیوه یه ک ده بیت، ئه مه ش چند شیوه و بواریکی دیکه ده گریته وه له وانه:

گالته کردن (قاقاپیکه نی)

ئاخ لە دەست شۆربای سلیمان چاوش و قاوەی خە
ئەو دەللی ئاوی گەراوە و ئەو دەللی نەوتی گلە (شیخ پەزا،
۱۳۵).

لادان لە یاسای زمان لە شیعردا لادان لە زمان بە ئاسایی روودەدات،
بۆ ئەوەی وینەیی شیعری دروست بکریت. خواستی ویژدانی (لێردا
وشە و رستەکان لە واتادا ئەو واتا ئاسایی و ناشکرایە ناگەیه نیت، کە
هزر لە قوتوو بکریت و تەنێ چاوەکان ببات).
(حەمە عەباس) لە دێرێکدا دەلێت:

پسولەیی چوونە ژوورەووی هیچ گۆرستانیکی پێ نیە.

ئەمە لادانیکی ناراستەوخۆی تێدایە، چونکە جۆریک لە وینەییەکی
کاریکاتیژی لە خۆ گرتوو، ئەویش (پسولەیی چوونە گۆرستانە).
لە کردەویدا هیچ کاتیک چوونە گۆرستان بە پارە نییە، بەلام شاعیر بۆ
هەلگیرانەو و دروستکردنی وینەییەکی شیعری، بەدەرچوون لە بنەمای
ھاریکاری چەندیتی، کە پشت بە زانیاری دروست دەبەستیت، یان ئەو
شتانەیی باسی دەکات نابیت پیچەوانەیی ھەقیقەت و واقع بیت و دەبیت
بەلگەدار بیت.

ئەم ویناکردنە هیچ بەلگەییەکی تێدا بەدی ناکریت و تەنیا لادانیکە وەکو
گالته پیکردن و پەرخنەگرتن و کاریکاتیژ.

خواستن:

خواستن لادانە لە یاسای زمان، لە پال ھەست و سۆزی شاعیرەو
دەردەبەردیت، وەکو:

لە دوگمەیی سینە دوینی نوژی شیوان

بە یانی دا سپیدەیی باغی شیوان (نالی، ۷۹).

لیره‌داشاعیر (سیوی) خواستووہ بۆ (مہمک)، کہ لەشیوہی خری
لہیک دەچن و (دوگمہی سینہ)ش نیشانہیہ بۆ ئەم خواستنہ.

(حەمە عەباس) لەدیزیکدا دەلیت:

شەو گورپکی بۆ کچینی خوی ھەلکەند.

ئەمە خواستنہ لەپیناو دروستکردنی وینەییکی شیعری لەپیناو گەیانندی
مەبەستیکی فکری و شیعری دروستکراوە. (شەو) بە (ئافرەت، کچ) (کچ)
چوینراوە، واتە شەو خواستراوە بۆ (ئافرەت / کچ)، یان بەپینچەوانەوہ
(کچینی / کچی ھەرزەکار، بچووک)ی خواستووہ بۆ (شەو)، کچ وەکو
خواستنیک بۆ تاریکی بەکارھیناوە. لەھەمان کاتدا (کچینی) یەکسان کراوە
بە (ھەلکەندن)، لەدەستدان و دۆرانی کچینی. ئەم گوتانە لادانیکی ئاشکرایە
لە بنەمای (چەندیتی بەتایبەتی خواستن) چونکە بەھیج شیوہیەک (کچ)
نابیتە شەو). یەکەمیان کەسە و گیانی تێدایە و بکەرە و کار دەکات و
بیردەکاتەوہ و ئەرک جێبەجێ دەکات، بەلام (شەو) بریتییە لە شتیکی بی
گیان، کاتە، تاریکە، ترسینەرە، کاتی نووستن و پشوودانی مروّفە.

ئاماژە پیکردن:

درکە دەگریتەوہ و ئاماژەیی بۆ شتیک، یا کەسیک، وەکو:

نەخلی بالات نەو بەرہیە، تازە شکوفەیی کردووہ

تۆ کە (بۆی شیرت ل دەم دئی)، ئەم مەمەت کەیی کردووہ. (نالئ،

۳۶)

بۆی شیرت لە دەم دئی، ئاماژەییە بۆ (منالئ) کەسەکە.

(حەمە عەباس) لە بنەمای ئاماژەکردن لەبوارە لادان لە بنەمای

ھاریکاری چەندی لەم دیزە شیعردا دەلیت:

سەفەر دەمامکیکە دەیبەستم.

لەم ئاماژەییەدا کە لادانی تێدایە (دەمامک) وەکو ئاماژە بە واتای (نادیاریی و شاراو) بەکارهێنراوە. واتە سەفەریکی نادیار و شاراو کە خەلکی دیکە هەستی پێ ناکەن ئەنجام دەدریت. ئەو نادیارێش خۆدی (سەفەر)ەکەیه، کە (ئەو) وەکو دەمامکیک بۆ خۆشاردنەوه و شاردنەوهی خۆدی سەفەرەکە دەیبەستیت و بەکاری دەهێنیت.

یان دەلیت:

تاریکی هەتیوو مایهوه و بوو بە هەلم

لەم ئاماژەییەدا (تاریک) یەکسانە بە (مندال)، چونکە لەزمانی کوردیدا هەر کاتیکی (مروۆفیک، بەتایبەتی مندالیک) کە دایک و باوکی دەمریت پێی دەلین (هەتیوو)، ئەم ئاماژەییە لەرووی کۆمەلایەتی بەتایبەتی بۆ ئەم دۆخە بەکاردهێنریت. ئەم ئاماژەییەش لادانە لەبنەمای هاریکاری، چونکە هیچ بەلگە و راستکردنەوه و پالپشتییەکی زانستی نییه کە (تاریکی واتا و بەهەقیقی مندال) بیت.

کەمکردنەوه:

کاتی یەکیکی کارێکی گەوره بکات و بەرانبەری بچووکی بکاتەوه، وەکو:

ئەبو زەیدی دەکا رۆحم لەگەڵ ماچی دەمت، ئەمما
دەترسیم وەکو نیشانم دا بلی هیچە و پەشیمانم
(حاجی قادر، ۱۱۹).

واتا گیانی وهکو (ئه‌بووزهدید) بۆ ماچی دهمت ده‌پاراپیه‌وه، له‌وه ده‌ترسیم که گیانم نیشانی یاردا له‌بهری ماچه‌که‌ی بلێ بێترخه و هیچه. لێ‌ده‌دا شاعیر وانیشان ده‌دا کاریکی گه‌وره‌ی کردووه، که‌چی به‌رانبه‌ره‌که‌ی که‌می ده‌کاته‌وه.

(حه‌مه‌عه‌باس) له‌جۆریکی دیکه‌ی لادان له‌بنه‌مای هاریکاری له‌پریگه‌ی به‌کارهینانی (ته‌نیک) ده‌یه‌ویت (پینگه و به‌هاو و کاریگه‌ریی و ئه‌رک و بایه‌خی) ئه‌و شته‌ که‌م بکاته‌وه، له‌پریگای پێچوواندن و که‌مکردنه‌وه‌ی به‌های (ته‌نه) ئاماژه پیکراوه‌که‌وه. شاعیر ده‌لێت:

تاریکی هه‌تیوو مایه‌وه و بوو به‌هه‌لم

تاریکی هه‌تیوو مایه‌وه، واته (خاوه‌ن و به‌خێوه‌که‌ر و بزوینه‌ر و به‌دییه‌ینه‌ره‌که‌ی) نه‌ماوه. له‌کاتی‌کدا له‌زمانی کوردیدا (هه‌تیوو) یه‌کسانه به (که‌س و بوونه‌وه‌ریکی زیندوو، که‌ مرۆڤه). ئه‌مه‌ش یه‌کسانه به (من‌دال). واته هه‌ر کاتیک من‌دال باوکی، یان دایکی ده‌مریت، به‌(هه‌تیوو) وه‌سف ده‌کریت. ئه‌م ته‌نه (تاریکی) به‌جۆریک وه‌سف‌کراوه و به‌هاکه‌ی که‌م‌کراوه‌ته‌وه، که‌ یه‌کسان کراوه به (هه‌لم). ئی‌مه ئه‌وه‌مان لا پشت‌راست کراوه‌ته‌وه، که (هه‌لم) واتای (نه‌بوون و بی‌به‌ها و بی‌شوین و ته‌نانه‌ت له‌ناوچوونیش) ده‌گه‌یه‌نیت. هه‌ر شتی‌ک له‌ماده‌وه بچیته‌ دۆخی هه‌لم، واته به‌ره‌و له‌ناوچوون و نه‌مان ده‌چیت. ئه‌م لادانه له‌بواری زمانه‌وانیدا یه‌کسان و هاوسه‌نگه له‌گه‌ل (نه‌مان و بی‌به‌هایی و له‌ناوچوون)، ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه بۆ که‌م‌کردنه‌وه‌ی به‌های ئه‌و ته‌نه‌ی له‌نیو ده‌قه‌که‌دا ئاماژه‌ی پیکراوه.

زیاده‌رۆیی :

قسه‌کردنه‌که هه‌لئاوسانی واتایی تیندا بیئت و وشه‌ی هاوواتا و زیادی تیا به‌کارهینراییت، وه‌کو:

ئه‌ی ته‌له‌فی گفت و گو، جامیعی لیزب و درۆ

واعیزییه ئیشی تو، عاشقییه کاری من (نالی، ۸۴).

له‌م دێره‌دا زیاده‌رۆیی هه‌یه، چونکه باس له دوو وشه‌ کراوه (کیزب) و (درۆ)، که هاوواتان. یان هه‌ندیک جار زیاده‌رۆیی له قسه‌کردنه‌کاندا هه‌بیئت، وه‌کو :

به‌ته‌ریکی ته‌لیکی سه‌د هه‌زار نه‌فسی به‌کوشتن دا

ره‌ئێسی حیه‌لکاران شای قوماربازانه، ئه‌م ریشه (شیخ ره‌زا،

۱۳۴).

ئه‌م دێره زیاده‌رۆیییه‌کی زۆری تیندایه، چونکه به‌جولانه‌وه‌ی ته‌له‌ ریشیک چۆن سه‌د هه‌زار که‌س به‌کوشتن ده‌چی؟

(له‌گه‌ل دنکه‌لمه‌کانا خۆمان ده‌شوین) لێره‌دا گونا هه‌کراوه، به‌پاکی بیابان خۆیان ده‌شوینه‌وه، تاوانیکی به‌کومه‌لیشه، ئه‌وان ده‌چن.. له‌گه‌ل ئه‌ستیره‌یه‌کی ته‌ریک قه‌باره‌یه‌ک به‌قه‌د خۆمان داگیر ده‌که‌ین). له‌کاتی‌کدا ئه‌گه‌ر له‌رۆی میژووویییه‌وه سه‌یر بکریت بیابان شوینی ئه‌مجۆره "کچینی" کوشتن بووه، که‌چی شاعیر ده‌یه‌ویت بگه‌رپه‌ته‌وه ئه‌وئ و له‌وئ خۆی بشوات، تا پاکبیته‌وه. ئه‌و ده‌یه‌ویت بلیت ئه‌وئ واته‌ بیابان جیگه‌ی کوشتنه‌که‌یه. نه‌ک له‌وئ بچن خۆیان بشۆن.. که ئیمه‌ ده‌زانین شه‌و گۆرپی بو کچینی خۆی هه‌لکه‌ند، له‌ترسی (ئیمه)، که پێویسته‌ خۆیان به‌لمی بیابان بشۆنه‌وه.

یان له‌دێره‌ شیعیریکی دیکه‌دا، که زیاده‌رۆیی له‌ده‌ربرین و وه‌سف و گه‌یاندنی مه‌به‌ست و زانیارییه‌کان تیندایه، شاعیر ده‌لیت:

شهو گورڀيکي بڻ کچيني خوي هه لکه نند

له م دهربرينه دا شاعير زيده پرهوي له وهسفي دوخه دهرروني و واقعيه که دهکات، چونکه (شهو) تواناي ليداني گورڀي نيبه، ئينجا شهو قه باره يه کي به رجه سته ي پيوانه کراوي ديار يکراوي نيبه، تاکو له شوينيني کي به قه د پيوانه ي (گورڀي) بشار دري ته وه. (کچيني) تايبه ته به پيکهاته ي فسيولوجي (نافرته، له قونايگي ديار يکراوي ته مهنی کچدا) هه يه، يان ئه و (کچانه ي شوو ناکه ن). ئه م پيکچوواندن و زيده روڀيه، له وه ي شهو کچه، لادانيکي ئاشکراي دهربرينه له به کاره ي تاني بنه ماي هاريکاري دا.

لادان له گونجان:

قسه کردنه که نه گونجيت له گه ل واقيع، وکو:

هه وري خه فته به فري غه مي داوه

باسه رسه ري نوورينه که لي کيرمه سه رما (حه ريق، ۱۴۴).

له م ديږه شيعره دا (خه فته) ناشيت (هه وري) ي هه بيت و (غهم) يش (به فري) نابيت و ناشتوانيت به سه ري دا بدريت.

يان هه نديک جار دوو شتي دژ به يه ک کو دهرکري ته وه، وه کو:

(يارم) م له ئه نده روون هات دهستي (ره قيب) له دهستا

(غه مناک و شادمان) م (ره حمته) (عه زاب) ي هينا (سال، ۵۸).

(غه مناک) و (شادمان) و (ره حمته) و (عه زاب) شتي دژ به يه کن و

له گه ل يه کتر دا کونابنه وه.

(حه مه عه باس) له چوني هتي لادان له بنه ماي گونجاودا توانيو يه تي له ئه نجامي دروست کردني وينه ي شيعري، يان ئه و زمانه شيعري به باوه ي که بڻ شيعر گونجاوه و بڻ ده قي ديکه ي رهنه گه جوږيک له نه گونجاوي ي له خو بگري ت، توانيو يه تي لادان دروست بکات. ئه و لادانه ش به هيچ

شیوهیهک نابیتته هۆکار بۆ که مکردنه وهی به های زمان له گوتاری شیعر و
دهربرین و گوتنه کاند، به پیچه وانه جوړیک له هیزی درببرین و مه بهستی
به دیهینانی گوتاری دهقی دروستکردوه.

شاعیر دهلیت:

دهچمه بیابانی فرمیسک

دهچمه بۆشاییه کانه وه

قه وارهیهک به قهه خۆمان داگیرده کهین

(فرمیسک) به هیچ شیوهیهک نابیتته (بیابان)، (بۆشاییه کان) هیچ
شوینیکی دیاریکراوی تیدا به رجهسته نییه، تاکو بۆی (بجیت)، چونکه
(چوون) ده بیت له (شوین) دا ئەنجام بدریت، ئەمەش وهکو لادانیک په پره و
کراوه. (خۆمان) دیار نییه چ جوړه قه وارهیهکیان ههیه، تاکو (قه وارهیهکی
به قهه خۆیان) هه بیت. واته لادانه له چۆنیهتی پیشاندانی شته کان به پپی
پیویست و ئەوهی که خوینهر چاوهروانی دهکات و بییری لی دهکاته وه.

(بیابان) وشکه، گه ورهیه، ترسناکه، بی کوتاییه، به لام (فرمیسک) ته ره،
بچووکه، خه رهوینه، کوتایی ههیه. (دهچم) ئاره زومهن دایه و بریاریکه
ئازادانه به ئیرادهی خوئی رای دهپه رینیت، تاکه، باسی خودی خوئی ته،
به لام (به قهه خۆمان) له دوخی کو دایه، (ئیمه) دهگریته وه، ئینجا
(داگیرده کهین) هیز به کارهینان و خو فهرزکردن و رهتکردنه وهی ئەوانی
دیکه تی دایه، پیچه وانه ئازادییه. ئەمانه به به شیک له لادان له بنه مای
گونجان دیت، چونکه قسه کردنه کان ده بیت له گه ل واقع بگونجیت.

سینهم - لادان له شیواز

واته قسه کردنه که به شیوازیکی لیل درببریت، وهک به کارهینانی
وشه ی فرهواتا و هاو بیژ، که له رهوان بیژیا له ژیر ناوی (رهگه زدوژی)
به کار دیت، وهکو:

خەتات فەرموو کە خۆشە چىن و ماچىن
 كە ناچىن لىرە، خۆشە چىنى ماچىن (نالى، ۲۱)
 وشەى (خۆشە) لەم دىرە شىعرەدا ھاويژە و بە دوو واتا دىت
 (خامۆشى)، كە بەرانبەرەكەى ناخۆشيبە و (هيشۆ).
 لە شىعرى "بىگۆر" بە ئاسايى ھەست بە لادان لە بنەماى شىواز
 دەكرىت، وەكو:

- منايەتى دەروى، منايەتى دەمرى
 - لەگەل ئەستىرەبەكى تەرىك قەوارەبەك بە قەد خۆمان داگير دەكەين.
 - لە پشت ساوايى بوونەو دەو دەستم.
 - تارىكى بوو بە ھەلم.

ئەم قسانە لىلى و فرە واتايى تىدايە، بۆ نموونە (من دەروى) ئەگەر
 مەبەستى (بوون، لەدايك بوون) بىت، لەھەمان كاتدا (گەشەکردن و
 گەورەبوون و پىنگەبين) دەگرىتەو، بە واتايى قوناغەكانى ژيان دىت.
 (منايەتى دەمرىت) (مردن) لەم دەربرىنەدا كە برىتیبە لەكردەبەك، (كوتايى
 ژيان) و (پىسوايى) و (لەدەستدانى بەھا)ش دەگرىتەو. لەم دەربرىنەدا (من)
 نامرىت، بەلكو سىفەتى (منايەتى)، خۆپەرستى دەمرىت، ئەمەش واتاي
 (گەشەکردن و دەرچوون لە خۆپەرستى و دياردەبەكى خراپى ناپەسندى
 كۆمەلايەتى و دەروونى) دىت. ئەگەر (مردن) بەواتايى كوتايى ژيان بىت،
 ئەو لەم دەربرىنەدا گوتارى (بوژانەو و درىژەپىدانى ژيان) بەرجەستەبە،
 لەرىگەى دەربازبوون لە (منايەتى وەكو دياردەبەكى نىو كەسايەتى و ناخى
 مروۇف).

ئەنجام:

كەواتە كە شىكارىيەكى پراگماتىكى بۇ ھەر دەقىك دەكرىت، دەتوانرىت
بنەما و پىكھاتەكانى ئەو زانستەى تىدا بدۆزرىتەو، لەھەمان كاتدا دەق لە
شىۋەى تەنیا سىنتاكسى، يا واتا گشتىيەكەى دەربكرىت، واتاى و اتاكان لە
نىو رستەكان بدۆزرىتەو. كاتىك شاعىر خۆى بە بى (كات و شوپىن)
دەزانىت، ئىدى لەگەل بوون دەكەوئتە ناكۆكىيەو. لىزەدا ھەقىقەت
دەگۆرپىت، بۇ ناھەقىقەتىك، كە كەسەكان (بكرەكان - قسەكەرەكان) لە
سەر شىۋەى (شەو، تارىكى، كاتزمىر) دەردەكەون. شوپىن لە نىو دەقەكەدا
بەمجۆرە (گۆر و گۆرستانە، دەفتەر. قوتوو، رىگاگان، ئىرە بىابان،
بۆشايىيەكان، قەوارە، لەم ناوەدا) دەردەكەوئت. كات لىزەدا (بەدىار، بوو،
مىژوو، كاتزمىر، دەوەستىم "كاتە ھەرودھا شوپىنە"،مانەو) دەردەكەوئت.
بابەتەكەشى ھەمان شتە كە "كچىنى"يە. كە كات و شوپىنى نەماو،
دەچىتە نىو چوارچىۋەيەكى فەلسەفى قولتەرەو، كە پشت بە مىژوو، خەون،
گەرەنەو و وەستان لە پشت مندالىيەتى خۆى دەبەستىت، دەبىتە
سەفەرىكى نادىارى شاراوەى دەمامكراو، كەواتە لە رووى
پراگماتىكىيەو، 'كچىنى' سەفەرىكە، ئىدى نادىارە، ھىچمان ھەستى
پىناكەين، بەلام دەبىنرىت، دەروات، دەگاتە شوپىنىك، رىگاگانى ھەموو بۇ
دەگەرپتەو، شوپىنىكى لە بۆشايى داگىرکردوۋە و قەبارەشى ھەيە، لەگەل
ئەستىرەيەكى لاتەرىكىش دەژىت. ھەرودھا ھەست دەكات نامۆيە، شىۋاۋە،
تاواندارە بۆيە دەمامكى خۆى داو. كەواتە ئەو كچىنىيەى كە خاۋەنەكەى
شەو، باس لە تارىكى و كۆپرەوهرى و دابران لە مىژوو، بوون،
بىرکردنەو و زىندانكردنى ھزرەكان لە قووتوو كۆنەكان دەكات، ئەى
لەمە!!! خۇ چاۋەكانىشى، ھەردوۋ چاۋى بردراو، بۇ؟ تاكو نەبىنىت. بزەنە
لىزەدا لەرووى پراگماتىكىيەو ھەستەوخۇ نالىت، من ناتوانم ھىچ شتىك لە

کوشتنه کانی "کچینی" شه و ببینم، چونکه (ته نئی چاوه کانی بردم). ناشتوانم بیربکه مه وه، نهی گوتوه من کویله م، دواکه و تووم که سیتیکی نه خوینده وارم، ئەو باسی ههقیقهت دهکات که دهلیت " کاتژمیر... هزرم له قوتوویتی داخراو دهئاخنیت". کهواته لیره دا راسته وخۆ و ئاشکرا باسی شتیکی دیکه ی گرینگیش ناکات، تا به گوئگره که ی بلیت، ئاها سه رده م، سه ده ی بیست و یهک چهنده کویله دارانه هه لسوکه وت دهکات، شاعیر دهلیت (کاتژمیر... هزرم له قوتوو دهکات). ئەو باسی کات و سه ده و سه رده م دهکات. رهنکه له رووی پراگماتیکییه وه کاته که (هه نووکه، ئیسته، دوینی، سه دان سال و سه ده پیش ئیسته بیت)

ئەو نالی که سیتیکی دواکه توو، دهلیت شه و. کهواته شه نوینه رایه تی دواکه و تووی و نه زانین و کویره وه ری دهکات، باسی کویله بوون و تاوان دهکات.

ئەو نالیت کویره وه ری و سه رکه و توو و به ده بختی، دهلیت تاریکی. دیسان (تاریکی) ریبه رایه تی دا بران له میژوو، خه لک و ده ور به ر دهکات. ئەو نالیت بیره ور بیه کانم، دهلیت (له پشت ساوایی بوونه وه ده وه ستم). گه رانه وه بۆ روژانی سه ره تە ی ژیان و بوون. رهنکه ئەمه بوونی خودی خۆی بیت وه کو مروقیکی ئاسایی، یاخود بوونی ژیان به گشتی و گه رانه وه بیت بۆ زه مه نی دروست بوونی گه ردوون.

ئەو نالیت من ملکه چ ده بم و ده چمه وه لای خۆ به ده سه ته وه دان، به لکو دهلیت (هه موو ریگا کان دینه وه لام). ریگا کان رهنکه (فکر)، (که سه کان) ، (روودا وه کان) و ئینجا تاوانه کان بن.

لیره دا باسی منی بالا، که سی بکوژ و بالاده ست ناکات، که چۆن ده ببه په ندی زه مانه، باسی ئازاره کانی بوون له وه چر ده کاته وه که دهلیت (له م ناوه نده دا.. منایه تی ده روئ.. منایه تی ده مرئ..). کهواته ئەو باسی ئیره

دهكات، ئيرهش بۇ شاعيريكي كورد زمان، كوردستانه، ئيره ههوليره، ئيره گهرهكيكه كه منايهتي تيدا زالّه، له بير نهكهين ئيره مالهكهى خويهتى، لهمهش هيوهتر ئيره خودى خويهتى، نهخير ئيره (منه)، (ناخى) ئەو كهسهيه كه قسهكهري سهرهكى گهياندى ههوالى كوشتنى "كچينى" هيهكهيه. بزانه لهگشتهوه دهچيته نيو تاييهت و له تاييهتيش تينهپهريت و دهچيته نيو خوديكي بچوكتتر و ئابلوقه درا و له نيو ناخهوه. كهواته دهكرت بليّن، كاتيك ئەم دهقه تهنيا وهكو سيمانتيك شيدهكهينهوه، وهكو چۆمىسكى برواي پى ههيه، تهنيا دهتوانين له رسته دا، وشهكان ليكدهينهوه، بهلام زانستى پراگماتيک، دهرهفتيكي فراوان و دونيايهكى كراوهى دونيا بينى ده داته دهق، دهق و رسته و وشه و واتاكان ده بهستتهوه به دهوروبه.

بۆيه شه كه دهقى "بيگور" ى (حه مه عه باس) له كو شيعرى (سيبهرى خوم لى حه رام مه كه)، شيدهكهينهوه، ده زانين پراگماتيک چ دونيايهكى فراوانتر نيشان ده دات. چونكه ئەم دهقه به لاي پراگماتيکه وه، ههر تهنيا (كوشتنى كچينى) نيبه ههر تهنيا نه بوونى (پسولهى چونه گورستان) نيبه، به لكو ناكوكى و مملانى و پرسه، ئەو پرسه پراگماتيک به يه كيك له بنه ماكانى تويزينه وهى داده نيت. پرسى بوون و نه بوون. پرسى كچينى و ئازادى، پرسى كوشتن و گه رانه به دواى هوكاره كانى روانى منايه تى و مردنى منايه تى.

سه رچاوه كان

۱- د. قهيس كاكل توفيق، وانهى ماستهر، ۲۰۱۵ زانكوى سوران فاكهلتى ئاداب، به شى زمانى كوردى.

- ۲- زمانه‌وانی، د. محمهد مه‌عروف فه‌تاح، هه‌ولیر، ۲۰۱۱، چاپخانه‌ی حاجی هاشم.
- ۳- د. عه‌بدولواحد مشیر دزه‌یی، پراگماتیک، هه‌ولیر، ۲۰۱۳، چاپخانه‌ی پاک.
- ۴- محمد محمد یونس، مقدمه فی علم الدلاله‌و التخاطب، ۲۰۰۴، الطبعه‌ الاولی، دار الکتب الجدیده، لیبیا.
- ۵- میدیا (ئه‌وره‌حمانی حاجی مه‌عروف)، سه‌ره‌تایه‌کی زمانناسی، ۱۹۹۸، به‌رگی یه‌که‌م سلیمان.
- ۶- مصطفی مندور، اللغة بین العقل والمغامرة، ۱۹۷۴، ط ۱، القایره.
- ۷- دیل کارنجی، التأثير فی الجماهير عن طریق الخطابة، (د.ت)، ترجمه رمزی عیسی و عزت فهیم صالح، دار الفکر العربی.
- ۸- د. عه‌بدولواحد موشیر دزه‌یی، زانستی پراگماتیک، ۲۰۱۱، چاپخانه‌ی پاک، هه‌ولیر.
- ۹- سینه‌ری خۆتم لئ حه‌رام مه‌که، شیعری حه‌مه عه‌باس.

بەشى چوارەم

شىكارىكى پراگماتىكى دەقى "بۆتۈنەي مەرگ"ى

- (۱) شەوت باش ئەي خواۋەندى خەو
- (۲) من ھاتووم بۆ لايلايەيك
- (۳) سېئىدەت باش ئەي كازىوھ
- (۴) من ھاتووم بۆ چەھچەھەيك
- (۵) مردنت باش ئەي عاشق
- (۶) من ھاتووم بۆ گلکۆيەكى بىي كىل
- (۷) منت باش ئەي مەرگ
- (۸) كە تائىستا وشەيەكم نىه بۆتو

پراگماتیک چىپىه؟:

(پراگماتىك لىكدانه وهى ئه و لايه نانهى واتايه كه ناچنه ناو واتاسازىيه وه)، ههروهها گوتراوه (پراگماتىك برىتييه له دوزينه وه وه ههلبژاردنى دهوروبهرى شياو بو رسته و گوتن، واته جوتاندنى گوتن و دهوربه ر)، ياخود گوتراوه (پراگماتىك برىتييه له لىكدانه وهى دورنزىكى نيوانى قسه كه ر و گوئگر). (محهمه د مه عرف فته اح ، ۲۰۱۱ : ۱۹۰ ، ۱۹۱).

كرده قسه يى:

وهكو محهمه د مه عرف فته اح ده لىت (كرده قسه يى دابه شى سه ر دوو جو ر ده بىت يه كه ميان كرده قسه يى ئاشكرايه (رسته ي راپه راندن) ه و كرده قسه يى ئاشكرا هيه و ههروهها دوو جو رى ديكه ش هيه وهكو كرده قسه يى ناراسته وخو كه جو رىك له جياوازى له نيوان جو رى رسته كه و جو رى كرده قسه يى دىته ئاراه و ههروهها كرده قسه ي راسته وخو له م حالته دا ده بىت رىككه وتن هه بىت له نيوان جو رى رسته كه و مه به ستدا.) (محهمه د مه عرف فته اح: ۲۰۱۱ : ۲۱۰).

لىرده له دىرى (۲) و (۴) و (۶) و (۸) دا له شىوه رسته ي هه والدا دهيه وي ت به گوئگره كه ي (خواوه ندى خو و كازيوه و عاشق و مه رگ) بلىت، ئه وه من هاتووم، له هه مان كاتدا به شىوازى داواكارىش له گه ل گوئگره كه ي ده دوىت. هه ندىكجار شوين و رولى قسه كه ر ده گو رىت، له واتاى شىع ريدا. بىگومان ئىمه نامانه وي ت لىرده دا وشه كان

له ئاستى واتاسازى، يا رسته سازى شىبكه ينه وه، به لكو شىكارىكى
زمانه وانى له بوارى پراگماتىك بۇ ئەم دەقه شىعرەى "حه مه عه باس"
دەكه ين

لېرەدا گوڭگر، يا كه سى سىيەم دەبىت لىكدانه وهى خوى بۇ ()
بۇچوونه كانى قسه كەر "شاعىر" هەبىت، ئايا حىكمەت چىيە و بۇچى
قسه كەر شهوى به خواوهندى خەو داناوه.. بۇچى له كازيوەدا داواى
چه هچه هەيهك دەكات و عاشق دەبىت گلکۆى بى كىل بىت و بۇ
مەرگىش هىچ وشەيه كى نىيە.

(ئەى مەرگ) ئامرازى بانگکردنه وهكو چۆن له (ئەى خواوهندى
مەرگ و ئەى كازيوە) شدا (ئەى) هەمان رۆلى هەيه.

له هەمان كاتدا له رستهى (۲) و (۴) و (۶) و (۸) دا ئەو له شىوهى
داواكارى، دەيه وىت گوڭگره كهى بدوئىت. راسته داواكانى پىر پىر له
بى ئومىدى، له ماندووبوون، له بى ناوئىشانى و خو بەدهسته ودانى
(شهو)، كه گریمانەى ئەوه دەكه ين (شهو - دەسلەتى خەو يەكسان
كرايىت به گلکۆى بى ناو - مەرگ).

لېرەدا شاعىر دەيه وىت له گەل (شهو) بدوئىت، دياره مەبهستى
دواندندكهى له گەل شهو، خودى شهو نىيە، به لكو (پشودان) و
(نووستن) و رەنگە (تارىكى و بى ئومىدى بىت)، چونكه ئەو به داواى
مەرگدا دهگەرئىت. مەرگ وهكو نهئىنى (فەلسەفى و مەرگ وهكو فىزىكى
و جهستهى). ئىنجا له گەل (كازيوە) دا دەدوئىت، واته لېره له حالەتى
بى ئومىدى به رهو كزه ئومىدىك، بره هيوايەك دهگەرئىته وه، حالەتىك
دروست دهكاتوه، به لام چه هچهى بولبولى دەوئىت.

ئىدى له رستهى (۵) همدا مەسه له كه رونتر دەرده كه وئىت و
راسته وخو له گەل (مەرگ) دەدوئىت، دىالوگى له گەل دەستپىدەكات،

من گریمانه‌ی ئه‌وه ده‌که‌م، شاعیر له ئه‌نجامی بیهیزی و بی ئومیدی کاتی درێژکردنه‌وه‌ی دیالۆگه‌کانی نییه. سه‌یره لێردها ده‌توانریت وینه‌یه‌کی ده‌روونی بۆ شاعیر دروستبکریت که هینده له گێژاویکی ترسناک و دژواری بی ئومیدی ده‌ژیت، کاتی نییه بۆ درێژه‌پێدانی دیالۆگه‌کانی له گه‌ل ئه‌م چوار حاله‌ته، که بۆ خۆی دروستی کردوون ئه‌ویش (خواوهندی خه‌و و کازیوه و عاشق و مه‌رگه).

لێردها (فه‌رماندان)یش ده‌رده‌که‌وێت که ده‌لی من هاتووم بۆ ئه‌و شتانه‌ی له هه‌ر چوار حاله‌تدا داوای ده‌کات وه‌کو (لایلیه‌ک و چه‌چه‌ه‌یه‌ک و گلکۆیه‌کی بی کیل) و لێردها له چوارچیوه‌ی کرده قسه‌یه‌یه‌کان ده‌توانین لیکدانه‌وه‌ی واتایی بۆ روئانی وشه‌کان بدۆزینه‌وه. که ئیمه ده‌زانین ئه‌و شتانه روئاده‌ن و نه‌کرده‌ن، به‌لام گوێگر ناتوانیت ئه‌م شتانه بکات.

به‌لام له دواين دێردا باره‌که به ئاراسته‌یه‌کی دیکه‌دا وه‌رده‌چه‌رخیت که ده‌لێت (که تا ئیستا وشه‌یه‌کم نیه بۆ تو). فه‌رماندان نییه، به‌لکو پارانه‌وه و نوزانه‌وه‌یه، بی ده‌سه‌لات بوونه له‌به‌رانه‌ر وه‌سفکردنی مه‌رگ. سنوره‌کان به‌جاریک لینی به‌رته‌سک ده‌بنه‌وه، ئیدی وشه‌ی نییه بۆ ئه‌وه‌ی مه‌رگی پێ وه‌سف بکات.

ئهمه‌ش کاریکی ئاساییه، چونکه لێردها کرده قسه‌یه‌کی راسته‌قینه ده‌کات، وشه‌یه‌کی بۆ مه‌رگ نییه، باشه گریمانه‌ی ئه‌وه‌ش ده‌کریت که نازانیت واتا و بوونی مه‌رگ چیه و به‌رگریمانه‌ی ئه‌وه‌ش ده‌کریت له ژیان ناگات.

بەرگريمانه:

له باره‌ی بهرگريمانه وه‌ها گوتراوه (بۆچونی پيشگريمانه بۆچونیکي ساده و تاکره‌هه‌ند نييه، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ره‌له‌دانی بۆچونه‌که‌شدا، له نيوان هه‌ردوو بواری واتا و فه‌لسه‌فه‌دا، تیکه‌لی و تیکچرژراوییه‌ک هه‌یه). (ديار عه‌لی که‌مال، ۲۰۰۹ ، ۵۲). (پيشگريمانه سه‌ره‌تا له لۆجیکدا هاتۆته ئاراوه و له‌هه‌نگاوی يه‌که‌ميشدا باشته‌ له‌ويوه سه‌ير بکری، له‌م روانگه‌يه‌شه‌وه پيشگريمانه په‌يوه‌ندی به سروشتی مه‌سه‌له‌کان و ويناکردنه‌کانيانه‌وه هه‌يه بۆ دونیای دهره‌وه‌ی خویان) (ديار عه‌لی که‌مال، ۲۰۰۹ ، ۵۳).

(ديارده‌ی پيشگريمانه کردن، بریتيه له هه‌لته‌جانی واتايه‌ک له رسته‌يه‌کی دياریکراوه‌وه له‌لایه‌ن وه‌رگری رسته‌که‌وه (گوتراوه‌که‌وه)، چونکه له راستیدا وه‌رگر پيشگريمانه ده‌کا، نه‌ک رسته‌که‌ه). (ديار عه‌لی که‌مال ، ۲۰۰۹ ، ۹۶).

ئهو گريمانه‌ی ئه‌وه ده‌کات که (خاوندی خه‌و و کازیوه و عاشق و مه‌رگ هه‌ن) بۆيه قسه‌يان له‌گه‌له‌دا ده‌کات، ئه‌و ئه‌م چوار حاله‌ته ده‌کاته کرده‌يه‌کی به‌رجه‌سته و زیندوو، دیا‌لۆگیان له‌گه‌له‌ ساز ده‌کات، هه‌والیان پیده‌گه‌يه‌نیت و جۆریک له فه‌رمانی پيوست بوونیان پیده‌کات.

له ديري دووه‌مدا

بهرگريمانه‌ی ئه‌وه ده‌کریت، ئه‌و ماندووه و خه‌وی دیت، پيوستی به سۆزی دایکيه‌که، که‌سێکه، خاوه‌نديکه بیا‌لویتته‌وه و ئارامی بکاته‌وه. واته به‌رگريمانه‌ی ئه‌وه‌ش ده‌کریت، ئه‌و له شه‌و هاتووه، که‌سێکی سه‌رده‌ميانه‌شه بۆيه ده‌لێت شه‌و باش، که‌واته به‌رگريمانه‌ی ئه‌وه ده‌که‌ين، ئه‌و له‌سه‌رده‌میکی مۆدیرن ده‌ژیت، ده‌نا ده‌یگوت

سه لوموعه له يكم، يا كه سيكه خوینده واره، ئینجا "كوردیشه" چونكه شه و باش هر كورد به كاری دهینیت. بهرگريمانه ی ئه وهش ده كه ين دانیشتووی شاره، بهرگريمانه ی ئه وهش ده كه ين، ئاستی خوینده واری بهرزه، چونكه به دوا ی دروستكردن و لیكدانه وه ی بوونی خواوهنده. دهلیت (هاتووم) بهرگريمانه ی ئه وه ده كریت له ریگه یه کی دوور هاتبیت، یا خود له ماندوو بوون و بی خهوییه کی سه خته وه هاتبیت، بهرگريمانه ی ئه وه ده كریت به ئاره زووی خو ی هاتبیت، یا له ژیر فشاریکی دهروونی دژوار هاتبیت.

له دیری چواره مدا

من هاتووم بو چه هه یه ك

واته به پی و اتای سیمانتیکی ئه و ده زانیت بولبل له بهر به یانیان ده خوینیت، به لام له رووی پراگماتیکییه وه، بهرگريمانه ی ئه وه ی ده كریت، ئه و بیداری زوری چه شتووه، پیویستی به دهنگی خوشی بولبوله له کاتی کازیوه دا. یانژی گريمانه ی ئه وه ده کات، له سپیده دا له گه ل ده ركه وتتی رۆژ، خوشی ده ست پیده کات، ئارامی و پشودان و گو یگرتن له ئاوازی بولبول هه یه.

له دیری شه شه مدا

من هاتووم بو گلکویه کی بی کیل

بهرگريمانه ی ئه وه ی ده كریت كه عه شق مردووه، یا به دوا ی گۆری كه سینكا ده گه رپیت كه گۆرغه ریبه، شون بزره.. یا خود بهرگريمانه ی ئه وه ده کات هه موو عاشقیك له كۆتايدا بی ئه نجام ده بن و شون بز

و بى گۆر دەمىننەۋە. نىزىكتىن بەرگىرمانەش ئەۋەيە ئەۋ بەدۋاى گۆرپىكى بىز و شاراۋە بگەرپىت، بۇ ئەۋەي تىپدا بەسەيتەۋە. چونكە ئەۋ لە (شەۋ) ەۋە دەست پىدەكات. كەۋاتە لىرەدا بەرگىرمانەي ئەۋەش دەكرىت كە عاشق بوون يەكسانە بە مردن. واتە عاشق ھىچ ئەنجامىك لە عىشقا بەدەست نايەنىت. بەرگىرمانەي ئەۋەش دەكرىت قسەكەر ھىندە بى ئومىدە، برواى بە خۇشەۋىستى ۋەكو (عىشقى نىۋان كۆر و كچىك، عىشقى بۇ ژيان) نەماۋە.

لە دىرى ھەشتەمدا

تائىستا وشەيەكم نىە بۇ تۇ

بەرگىرمانەي ئەۋە دەكرىت كە ئەۋ (تا ئىستا) وشەي بۇ پىناسەي مەرگ نىيە و لە بارودۇخىكى دەروونى پر گىژاۋ دەژىت، كە رەشپىنى تىدا زالە. شاعىر (قسەكەرە) رەشپىنە، بەلام بەرگىرمانەي ئەۋەش دەكرىت، لەبەر ئەۋەي دەلىت (تا ئىستا) ، ھەرچەندە جەخت كىرنەۋەيەكى توندى تىدايە، بەلام بەيانى مەسەلەكە بگۆرپىت، چونكە ئەۋ لىرەدا سنورى بۇ كاتەكە داناۋە، كە تا ئىستايە وشەي بۇ مەرگ نىيە، نالىت ھەتا ھەتايە. بەلام بەرگىرمانەي ئەۋە دەكرىت پىداگرىيەكى سەخت لە ھەمان ئەۋ ھالەتە بكات، چونكە قسەكەر دەلىت (مىنت باش ئەي مەرگ). لىرەدا دەكرىت گرمانەي ئەۋە بكرىت كە ئىدى قسەكەر لە ھالەتى خۇكوشتن دايە، خۇ كوشتنىكى دەروونى، خۇكوشتنىك كە بى ئومىدى بەسەرىدا زالە. بەرگىرمانەي ئەۋەش دەكرىت ژيان بەھاي لاي قسەكەر نەبىت.

لىرەدا بەرگىرمانەي ئەۋەش دەكرىت كە لاي قسەكەر (شەۋ و خواۋەندى خەۋ) واتە (تارىكى و كارنەكردن- پالداۋە و

بیرنه کردنه وه) ههیه، (بهیانی و کازیوه) ههیه بهرگریمانەى ئەوه دەکریت (له دوای هەر تاریکیەک ڕووناکیەک دەردهکهویت، بهرگریمانەى ئەوهش دەکریت (عەشق کارێکی سهخته) و (ژیان تالە). کهواته بهرگریمانەى ئەوه دەکریت قسه‌که‌ر ژيانى له تاریکی و نه‌زانین و پر کیشه‌یی راکیشابیت، بۆ بهیانی و کازیوه‌یه‌ک و ئینجا قۆناغی عاشق بوون و دواتیرش بی ئومیدی که مردنه و که‌س‌یش ناتوانیت وه‌سفی ئەو کۆتاییه‌ی ژیان بکات که له بی ئاگاییه‌وه (له خه‌وتنیکه‌وه) ده‌ست پێده‌کات و له بی ئیراده‌ییش کۆتایی دیت.

بهرگریمانەى ئەوه‌ش دەکریت به پێی وشەى (سپێده) قسه‌که‌ر له (هه‌ولێر) بێت، چونکه ئەم ناوچه‌یه پتر وشەى (سبه‌ینه) و له بادینانیش (سپێده) به‌کارده‌هینن و هه‌ولیزیش پتر پیشوازی له به‌کاره‌ینانی ئەمجۆره‌ وشانه‌ ده‌کات.

لێکه‌وته ئا‌خاوتنیه‌کان:

باسه‌ر‌ه‌تا بزانی لێکه‌وته ئا‌خاوتنیه‌کان چی ده‌گریت‌وه (کاتیک قسه‌که‌ر که مه‌به‌ستیک یان په‌یامیکی ده‌بیت له ڕیگه‌ی گوتنه‌وه ده‌یگه‌یه‌نیه‌ گویگر) (عومه‌ر مه‌حمود که‌ریم، ۲۰۰۹، ۳). (ئەو شته‌ش ده‌بیت زیاتر بیت له‌وه‌ی که وته‌که نیشانی ده‌دات، ئەم واتا زیاده‌یه پێی ده‌گوتریت لێکه‌وته، که‌واته لێکه‌وته ئەوه‌یه، که قسه‌که‌ر پێشبینی ده‌کات و گویگریش به پشبه‌ستن به بنه‌مای هاریکاری هه‌لی ده‌هینجینیت). (عومه‌ر مه‌حمود که‌ریم، ۲۰۰۹، ۴).

به پێی بۆچوونه‌کانی گرایس (واتای راسته‌وخۆ ده‌چیته ژیر پرسیا‌ری (چ ده‌لێت؟) و ئەم جۆره واتایه به‌ریگه‌ی واتای فه‌ره‌ه‌نگی وشه‌کان به‌ده‌ستدیت، به‌لام واتای ناراسته‌وخۆ په‌یوه‌ندی به پرسیا‌ر

(مه به سستی ئه و چیه؟) ههیه و ئه مجوره واتایه له ریگه ی واتای
 فه ره ههنگی وشهکان به دهست نایهت، به لکو شرۆقه ی ئه مجوره واتایه
 په یوه سته به دهوره به ره که ی). (شیرزاد سه بری عه لی، ۲۰۱۴، ۱۶۲).

له (گرینگترین جیا که ره وه کانی لیکه وته کان ئه وهیه که شیکارییه کی
 روون دهر باره ی توانای قسه کهر پیشکه ش دهکات، له باره ی ئه وه ی که
 واتای قسه کانی له وه زیاتره که ده یلیت، یا خود زیاتر له وه ده گریته وه
 که له واتا راسته قینه که ی ده یلیت). (عادل فاخوری، عالم فکر، ۱۹۸۹،
 ۱۴۱).

به گه سستی ده کریت بلیم ئه م کورته شیعه ری حه مه عه باس که
 لیکۆلینه وه ی زمانه وانی له روانگه ی پراگماتیک بو ده کریت و ده خریته
 ژیر تیشکی بو چوونه کانی گرایس، له گه ل ئه و به شه ی تویرینه وه ی
 زمانه وانی چاکتر ده گونجیت، چونکه کاتیک باسی شیعه ره که و حاله تی
 دهر برینه کانی قسه کهر که (شاعیره) ده که ی، نه ک ئاخاوتنیکی ئاسایی،
 له م به شه ی پراگماتیکدا ده کریت بلین باشتتر له ئه نجامی سه بیر کردنی
 هورمه نه کانی ده قه شیعه رییه که ده گه یه یین و دهر فه تی چوونه نیو
 باز نه ی (بنه مای چه ندایه تی و چو نایه تی) پراگماتیکمان لا گونجاوتر
 ده بیته، چونکه قسه کان هه ر هینه زانیاریت ده ده نی که پیو یستن،
 هه روه ها راستیشته به پیی بیر کردنه وه و قسه کانی خوی
 پیده به خشیته. بو نمونه

+ شهوت باش ئه ی خوا وه ندی خه و

- من هاتووم بو لایله یه یه ک

ئه و جا ده لیت

+ سپیده ت باش ئه ی کازیوه

- من هاتووم بۆ چه هچه هیهک

دیری دوهم

من هاتووم بۆ لایلایهیهک

قسه‌که‌ر (شاعیر) دوور له سۆز و لاواندنه‌وه‌یه، هه‌روه‌ها خه‌وی نییه، بۆیه‌شه له گه‌ل خواوه‌ندی خه‌و ده‌وێت.. لێرده‌ا شیوازی ناراسته‌وخۆیه کاتیک ده‌لێت: (شه‌وت باش ئه‌ی خواوه‌ندی خه‌و)، ئه‌و ده‌یه‌وێت له گه‌ل ده‌سه‌لاتی خه‌و، بدوێت و داوای لێده‌کات بیلاوینیته‌وه. له‌راستیدا مه‌به‌ستی خه‌و نییه، به‌لکو هێزیکی دیکه هه‌یه، که شه‌و و خه‌و، تاریکی و دواکه‌وتن، کوێره‌وه‌ی و بیرنه‌کردنه‌وه، کارنه‌کردن و دواکه‌وتن، خه‌و و مردن، کات و پالکه‌وتن به‌یه‌ک ده‌به‌ستینه‌وه.

بنه‌مای چه‌ندایه‌تی:

دیری هه‌شتم

(وشه‌یه‌کم) نیه لێرده‌ا واتا یه‌ک وشه، یا هیچ وشه‌یه‌کم نییه، راسته ژماره‌ی دیار نه‌کردووه، به‌لام له‌رووی بنه‌مای هاوکاری که گرایس دیاری کردووه وشه‌یه‌کم نییه، ده‌چیته‌ ریزی لادان له بنه‌مای چه‌ندایه‌تی، چونکه دیار نییه چه‌ند (وشه‌ی نییه)، یا ریژه‌ی وشه‌که چه‌نده. یاخود ده‌لێت (لایلایه‌یه‌ک و چه‌هچه‌یه‌یه‌ک، و گۆریک) ئه‌مانه‌ش لادانه و دیار نییه چه‌ندی ده‌وێت. چونکه ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی یه‌کجار لایلایه‌ بیت، ئه‌مه چه‌ندایه‌تییه، به‌لام لایلایه‌ ناژمیردیت، که ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست خودی لایلایه‌که بیت، ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌ لادان، وه‌کو چۆن چه‌هچه‌ه‌ش ئاوازی بولبوله‌ ناژمیردیت، به‌لام ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی

یه ک سپیده بیت، دهنگی بولبولی تندا بیت، ئەمەش دیارکردنی کاتیکە و کۆتایی هەیه. هەمان شتیش بو گۆرەکه.

لادان له بنه‌مای چۆنیه‌تی:

که له گه‌ل خواوه‌ندی خه‌و ده‌وێت و به‌یانی باش له کازیوه ده‌کات و له گه‌ل مه‌رگ ده‌وێت. قسه‌که‌ر له دێری یه‌که‌م زیاده‌رۆیی له واتا ده‌کات که شه‌و باش له خواوه‌ندی خه‌و ده‌کات، چونکه لی‌رده‌دا خواوه‌ندی خه‌و شتیکێ به‌رجه‌سته نییه، به‌لکو قسه‌که‌ر ده‌یه‌وێت واتای دیکه، بو به‌هێزکردنی مه‌به‌سته‌که‌ی بدۆزێته‌وه، ئیدی ده‌چێته لوته‌که، له‌وێ له‌گه‌ل خواوه‌ند ده‌وێت. ئەم دووانه‌ش گه‌رانه به‌دوای پشوو. یا خود گه‌رانه به‌دوای تاریکی. له‌هه‌مان کاتدا له‌رووی فیزیکییه‌وه (خه‌و یه‌کسانه به‌ مردن). که‌واته خواوه‌ندی (مردن)ی مه‌به‌سته. نه‌ک خه‌و.

لی‌رده‌دا میتافۆره، سه‌یر که‌ن گیانی وه‌به‌ر (شه‌و و گزنگ و مردن) کردوه، هه‌روه‌ها ده‌لیت عاشقی‌ش که زیندوه (مردنت باش). بزانه جینگۆرکییه‌کی فه‌لسه‌فی، به‌م حاله‌تانه ده‌کات. مردوو، ده‌کاته زیندوو، زیندووش به (مردنت باش) ده‌سپێریت..

لادان له شیواز:

له دێری پێنجه‌مدا

مردنت باش ئەی عاشق

ئەمە لادانه له بنه‌مای شیواز، چونکه وشه‌ی لیلی به‌کارهێناوه (منت باش ئەی مه‌رگ).

به‌لام کاتیک ده‌گه‌رێینه‌وه نیو سروشتی ده‌قی شیعرێ، تینده‌گه‌ین قسه‌که‌ر له دوو ئاست و حاله‌تی جودای ده‌روونیدا قسه‌ده‌کات.

(مردنت باش ئه‌ی عاشق، منت باش ئه‌ی مهرگ)، که‌واته ده‌کریت لیره‌دا به‌لادان له شیواز دابنریت، چونکه ده‌کریت قسه‌که‌ر خودی عاشقه‌که بیت و مردن باش له خۆی بکات، هه‌روه‌ها هه‌ر خۆشی منه‌که‌یه که پیشوازی له مهرگ ده‌کات.

بنه‌مای پیوه‌ندی:

به‌لام به پیی ئه‌و بنه‌مایانه‌ی په‌یوه‌ستن به پیوه‌ندی ده‌کریت بلین ئه‌م ده‌قه شیعریه‌یه پشت به بنه‌مای زیده‌پۆیی ده‌به‌سنتیت، چونکه قسه‌کان له گه‌ل واقع ناگونجیت، که‌سیک قسه له گه‌ل مهرگ و عاشق وه‌کو بوونیکه رۆحی و کازیوه و خواوه‌ند بکات، که ئه‌وانه گیان له‌به‌ر نین. هه‌روه‌ها زیاده‌پۆیه‌یه، که ئه‌وانه گیان وه‌به‌رده‌هیتیت و رۆلیان له نیو ده‌قه‌که وه‌کو گوینگریکی بی وه‌لام، به‌لام خودان هه‌ست و نه‌ست وه‌سف کراون.

نیشانه‌کانی پراگماتیکی:

ئه‌م وشه‌یه له زمانی یۆنانی وه‌رگیراوه، واتای ئاماژه‌کردن بۆ شته‌کان ده‌گه‌یه‌نیت، دیقید کریستال پتر ئه‌م بواره‌ی روون کردۆته‌وه و ده‌لیت نیشانه پراگماتیکیه‌کان په‌یوه‌ندیان به‌و ده‌وروبه‌ره هه‌یه که تیندا به‌کار دیت.

نیشانه پراگماتییه‌کان به گشتی بریتین له: نیشانه که‌سییه‌کان، نیشانه‌کانی شوین، نیشانه‌کانی کات، نیشانه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان.

له‌م ده‌قه‌دا (قسه‌که‌ر و گوینگر) هه‌یه:

نیشانه که‌سییه‌کان (من ، م- (من) ، ت - (تو)، تو) هه‌یه.

نیشانه‌کانی کات و شوین (شه‌و، هاتووم) له‌سه‌رده‌میک، یا شوینیک، سپیده، کازیوه، گلکۆ، تا ئیستا).
نیشانه‌ی بانگ و وریاکردنه‌وه (ئه‌ی).

سەرچاوهكان:

- ۱- حەمە عەباس، سەننەتەری خۆتەم لى حەرام مەكە، ھەولېر، چاپى دووھەم ۲۰۱۳، لاپەرە. ۱۶۲.
- ۲- د. قەيس كاكل توفيق، كوردستان رەفلىق مەئىدىن، سەرودى ئەھى رەقىب لىكۆلېنە وەھىەكى زمانەوانى، زانكۆى سۆران، ۲۰۱۴.
- ۳- د. قەيس كاكل توفيق، وانەكانى كۆرسى ماجستەر، زمانى كوردى، زانكۆى سۆران، ۲۰۱۵.
- ۴- ديار عەلى كەمال، گوتارى سىياسى كوردى لە پروانگەى پىشگىرمانەو، نامەى دكتورا، زانكۆى سەلاھەدىن، كۆلېژى زمان، ۲۰۰۹.
- ۵- د. شىرزاد سەبرى عەلى، پراگماتىك، ھەولېر، چاپخانەى حاجى ھاشم، ۲۰۱۴.
- ۶- عومەر مەحمود كەرىم، سىماى پراگماتىكى و سىمانتىكى گریمانە پىشەكەىھەكان، نامەى دكتورا، زانكۆى كۆيە، كۆلېجى زمان، ۲۰۰۹.
- ۷- د. محمد معروف فتاح، زمانەوانى ، ھەولېر، ۲۰۱۱، چاپخانەى حاجى ھاشم.
- ۸- گوڤارى عالم الفكر، عادل فاخورى، الاقتضاء فى التذوال اللسانى، العدد الثالث، اكتوبر ، نوفمبر، ديسمبر ۱۹۸۹.